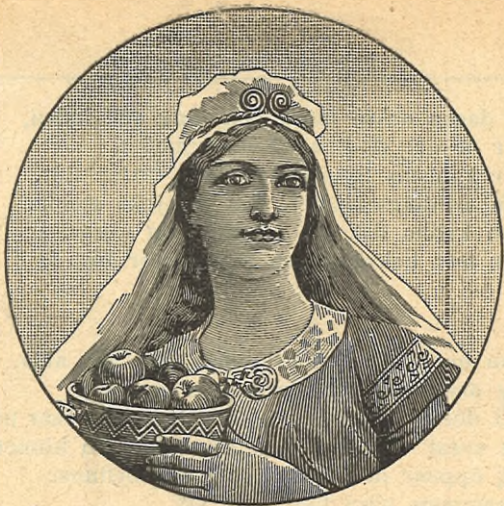

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

ILLUSTRERAD TIDNING

IDUN

FÖR · KVINNAN · OCH · HEMMET ·

N:r 8 (687).

LÖRDAGEN DEN 24 FEBRUARI 1900.

13:DE ÅRG.

PRENUMERATIONSPRIS PR ÅR: IDUN KR. 5:— IDUNS PRAKTUPPLAGA > 7:50 IDUNS MODETIDN. MED PL. > 5:— IDUNS MODETIDN. UTAN PL. > 3:—	UTGIFNINGSTID: HVARJE LÖRDAG. LÖSNUMMERPRIS: 10 ÖRE.	REDAKTÖR OCH UTGIFVARE: FRITHIOF HELLBERG TRÄFFAS SÄKRAST KL. 2—3. REDAKTIONSSEKR.: JOHAN NORDLING.	BYRÅ OCH EXPEDITION: KLARA S. KYRKGATA 16, 1 TR. ÖPPEN KL. 10—5. ALLM. TEL. 6147. RIKS 1646	KOMMISSIONÄRER ANTAGAS ÖFVER HELA LANDET PÅ ALL- DELES SÄRSKILDT FÖRMÅNL. VILLKOR. STOCKHOLM IDUNS KUNGL. HOFBOKTRYCKERI.
---	--	---	--	---

»HEMMETS MÅLARE.»

CARL LARSSON I HANS ATELIER. EFTER FÖR IDUN TAGEN FOTOGRAFI AF A. BLOMBERG.

DET VAR gnistrande kallt ute och oaktadt den ofantliga kaminen — en af Bolinders största — flammade för fullt drag, hade den så här på förmiddagen ännu icke förmått värma upp ateliern. Vi hade med våra cigaretter och vermouthisglas dragit oss så nära den sköna värmen som möjligt och sutto småspråkande.

»Vet du,» sade jag plötsligt, »eller rättare sagdt, har du någonsin tänkt på, hur det kommit sig, att du blifvit just den konstnär som du är? Hvarför har du förmått slå under dig ett område af konsten, som är ditt och ingen annans och till hvilket du ensam har nyckeln? Ett personligt konstnärstemperament, svarar du kanske. All möjlig respekt för talangen, men talan-

gen är ett frö, som inte endast beror på grodden, utan på jordmånen. Nej, du är gift, min gosse, du är lyckligt gift, och du har ett lyckligt hem! Där ligger orsaken.»

Carl Larsson såg upp, smått öfverraskad, som om anmärkningen slagit honom.

»Du har kanske rätt,» svarade han litet tveksamt. »Det är nog Karin och barnen. Så mycket är säkert, att jag målade en af mina första akvareller den dagen, då Karin och jag kommit öfverens.»

Om det finns någon konstnär, som förtjänar namnet »hemmets målare», så är det Carl Larsson. Som ingen annan har han förhålligat familjelifvets stilla lycka, och starkt individuel som han är, har han icke ett ögonblick känt sig tveksam i valet af ämnen. Hvarför skulle han också gå öfver ån efter vatten och söka sitt stoff hos andra, då han omedelbart omkring sig hade modeller, hvilka icke endast inspirerade honom som konstnär, utan äfven som familjefar? Penseln kan icke få en bättre ledsagare än hjärtat.

Kanske var det en slump, då han för många år sedan i Göteborg, på anmodan af en bekant, för första gången målade Suzanne. Vårt lif kommenderas ju af tillfälligheter. Men den första beställningen var nog endast damluckan, som sprängdes, då floden trängde på för starkt; och hvad han sedan dess än målat, hvilka stora uppgifter han än frestat och löst, ständigt har han återvänt till hemmets stigar, där hans konstnärsskap funnit de hemliga örter, som endast han känner.

En af de förste, som förälskade sig i dessa interiörer, var Pontus Fürstenberg. Sedan dess har hela Sverige sett dem och lärt att älska dem. Många ha gått världen rundt och som människorna äro sig tämligen lika, så ha de öfverallt framkallat samma beundran som här. Ja, jag föreställer mig, att om C. L. skulle utställa sina familjetaflor i Peking, så skulle den kinesiska konstkritiken mot Suzanne, Ulf, Pontus och Lisbeth endast göra den anmärkningen, att de hade rätvinkliga ögon.

I ett litet land finns det godt om små synpunkter. Samma känsliga personer, som inför konstnärens senaste tafla, »Skolgos-sarnes korum», känna sig störda af, att fanbäraren har pince-nez på näsan, ha låtit oss förstå, att vi fått nog af familjen Larsson. Det finns tyvärr mycket, som vi ha nog och öfvernog af, men af familjen Larsson kunna vi aldrig få tillräckligt.

Jag vill ogärna ingå på intimare konst-

frågor, där mitt omdöme endast kan ha värde för mig själf, men jag är öfvertygad om, att när en gång i framtiden vår moderna konst skall oväldigt pröfvas, så komma dessa taflor att betraktas som något af det utsöktaste, vi lämnat eftervärlden i arf.

Är C. L. blind för hvar den största och varaktigaste sidan af hans konstnärsskap ligger? Ingenting är vanligare, än att en konstnär underskattar, hvad som i själfva verket utgör hans storhet. Visst icke.

Stående framför en af sina interiörer, där Lisbeth krupit under bordet, säger han själf:

»Det är kanske sant, att akvarellerna komma att lefva längst, men så usel, som en del vill göra mig som monumentalmålare, är jag väl ändå inte. Det är en riktig hvila för mig, för hvar gång jag tar itu med några af de här små bitarne, och det behöfs så litet, för att jag skall göra det. En solglimt in i rummet, ett af barnen, som sitter i vägen och det är färdigt.»

De, som gifvit akt på den utveckling, som Carl Larssons konstnärsskap undergått, ha lifligt intresserat sig för den förenkling, som kännetecknar densamma. Så som han nu målar sina akvareller — för öfrigt äfven i olja, hvilket framgår af den i Nationalmuseum utställda »Namnsdagsgratulationen» — har han drifvit sin konst till den höjd, där den för den oinvidde synes ha förlorat hvarje spår af svårighet. Enkla, klara färger utan nyanseringar, utan öfvergångar — det hela förefaller som en lek med penseln. Endast kännaren förstår, hvilken oerhörd skicklighet, som döljer sig under leken.

Hur har han kommit därefter?

I texten till sin ypperliga akvarellserie, »Ett hem», som i julas utkom i bokhandeln, och där han med så mycken hjärtlig humor och omedelbarhet skildrar sitt hem i Dalarna och det familjelif, som där lefves, för C. L. med entusiasm enkelhetens talan. Enkelhet i vanor, enkelhet i behof, enkelhet i klädedräkt, enkelhet i hem. Det svenska var alltid det enkla. Låtom oss vara enkla, så visst vi vilja vara svenska!

Det är i sin sträfvan efter svenskhet, som Carl Larsson funnit enkelheten. Utgången från ett fattigt hem, men med talangens och humörets hela rikedom, har han i sitt sätt alltid varit den enkle, hjärtlige mannen af folket. Och som han själf var, har han velat göra sin konst: enkel, omedelbar, lätt tillgänglig och förståelig af alla.

Och han säger själf:

»Bara en tafla är korrekt tecknad, om man har det hufvudsakliga intrycket absolut riktigt, så spela detaljerna ingen roll. En karl skall ha en blå rock på sig: nå, måla rocken blå; han skall ha röda byxor: måla byxorna röda. Det är allt, som behöfs. Hvad skall man sedan med krams, skuggor och skiftningar att göra?»

Ingenting kan förefalla enklare och ingenting är i verkligheten svårare.

Han påstår för öfrigt själf, att han i sin konst inspirerats af de naiva bondmålningarna, som vi ännu här och hvar se pryda allmogens kistor och skåp från gamla tider.

De allra flesta alstren af Carl Larssons konstnärsskap ha stannat i Sverige. Som god svensk är han glad däröfver, ehuru han stundom älskar att i fantasien vältra sig i de guldströmmar, som han på sin förmåga såsom barnmålare skulle ha »schavat ihop» i Amerika.

»Jag är ingen porträttmålare,» säger han. »Det ser jag redan af min svårighet att känna igen personer. Det är riktigt ynkligt, men jag saknar väl den psykologiska blicken, kan jag tro. Hvad jag däremot kan, ser du, är att måla barn; och så pass känd som jag är i Amerika, så är jag öfvertygad om, att jag skulle ha lyckats. Jag har också tänkt på att fara dit, men inte kan jag väl ge mig till att släpa Karin och barnen med. Och fara utan dem! Omöjligt! Bara jag är ifrån dem, så längtar jag, så jag kan bli galen.»

Karin och barnen — och penseln förstås! Och vi komma öfverens om, att endast man har sin familj omkring sig och sitt arbete med sig, så skall man ha råkat ut för en ovanligt illistig *Ile de Diable* för att icke kunna trifvas. Fast det är bra roligt och upplifvande att vistas en tid af året i Stockholm. Till och med det kära Sundborn skulle bli C. L. för enformigt, om han skulle bo där för jännan.

Sundborn och »Ett hem i Dalarna», ja. Men hur har Carl Larsson det i Stockholm?

Kära ni, om ni visste, hur trefligt och rart han och hans hustru ordnat det för sig där uppe på Glasbruksgatan på Söder! Två stora, jättelika atelierer, rasande svåra att elda upp i vinterkylan, men ofantligt trefliga och bekväma. Den ena användes för öfrigt äfven till matsal och samlingsrum. Och fem små trefliga rum därjämte. »Hvartenda ett sängkammare,» säger C. L. och skrattar godmodigt åt sin hustru, som småler på sitt diskreta, stillsamma sätt.

Ni måste följa med på en snabb promenad genom den i fil liggande våningen. Här är det fru Karin, som skött det dekorativa, ty äfven hon målar. Väggarna äro betäckta med guirlander af blommor och grönt, och verkligen! — sänger i alla rummen, små bastanta, grönmålade träsångar, som se för innerligen trefliga och trohjärtade ut. Här är Suzannes och flickornas rum — Suzanne är nu stora damen, sexton år gammal; här ligga Ulf och Pontus; här är skrifrummet, där familjeförsörjaren ligger »utkastad» — för att använda hans eget expressiva uttryck.

Och här lämna vi vår lycklige C. L., omgifven af sin lyckliga familj. Engelsmannen säger: mitt hem är min borg. Carl Larsson har på sin blanka konstnärssköld ristat inskriften: mitt hem är min konst.

THORE BLANCHE.

I SJUKHEMMET. FÖR IDUN AF SNORRE.

I BÖRJAN af den stora vackra parken, Där gräsets fina mattor täcka marken, Där smäckra björkar bland buskager stå, Där stora, gamla popplar ljufligt susa, Där nedanför en å så friskt hörs brusa, Det står ett hus med ordet »Sjukhem» på.

Hur många gånger i de flydda åren Jag stått där i den tysta korridoren Och njutit af den frid, som där mig mött, Och tackat Gud och fröjdats i mitt sinne Åt detta lugna hem, som bjuds här inne För den, som uti lifvet gått sig trött.

Är dagen också mörk och tung och kulen, Där är det gladt ändå i vestibulen, Där kungens bröstbild mellan växter står, Och samlingsrummet, där de sjuka gamla, Som kunna det, om aftnarne sig samla, Bli mer bekvämt och prydligt år från år.

Som om jag för hvart buller vill mig akta, Jag omedvetet smyger mig så sakta Till dörr'n längst bort, där lätt jag knackar på. Ett svagt »stig in» mig genom dörren hinner; Jag öppnar den och genast mig befinner I hemmets allra ljufligaste vrå.

Mig tycks, att genom luftiga gardiner Där inne allra varmest solen skiner, Och alla blommor blomstra vackrast där, Och hon, som sitter blek och tård i solen, Så väl ombonad i den gamla stolen, Är hela hemmet obeskrifligt kär.

Ja, hennes rum — ser man sig kring där inne, Hvar möbel är ett gammalt älskadat minne Från längesedan svunnen barndomstid. Och aldrig, hvart jag mig i världen vände, Som uti detta rum jag nå'sin kände En sådan atmosfer af ro och frid.

Jag henne känt se'n längese'n tillbaka, Sett henne sträfva, kämpa och försaka Att trygga mors och mormors sista da'r; Fast späd och klen hon aldrig hördes klaga, För sina »gummor» kunde allt fördraga Och dagens tunga gladt och tåligt bar.

Så minns jag henne uti tid förfluten. Nu är hon gammal själf och sjuk och bruten, Och här se'n några år hon fått sitt hem Och blifvit hemmets sol, den milda, klara — Hvad i sin svaghet allt hon kunnat vara För andra gamla sjuka — fråga dem!

Den rika kärlek förr hon gaf de kära, Som uti lifvet stodo henne nära, Med fulla händer än hon gifmildt ger. Hon skänker glädje, och hon lugnar smärtan I alla dessa gamla trötta hjärtan, Som utaf lifvet icke hoppas mer.

Ej länge vi på tu man hand få sitta, Förr'n gråa hufven genom dörren titta, Fast vid min anblick de dras bort igen. »Kom in!» »Kom in!» vi ropa till de gamla, Som efter vanan här sig vilja samla En stund i ro att hälsa på sin vän.

För alla dessa gummor, blinda, lytta, Hon i sin svaghet är till tröst och nytta, Har varma ord och kärleksfulla råd; När hennes stora tålmod man prisar, Hon leende med blicken uppåt visar: Hon fått ju röna själf så mycken nåd.

Här synas alla glada och förnöjda, För knot och klagan inga äro böjda, Och endast loford man om hemmet har. Dess lugna ro och frid man tacksamt prisar, Porträttet af »vår doktor» stolt man visar, Han som för hela hemmet är en far.

Så går jag åter, och de sista åren,
När vi ha' skilts för sommaren om våren,
Och hon allt mera tård vid fönstret satt,
Jag trott, hon skulle hämtas innan hösten,
Men ännu ljuder där den milda rösten,
Och ännu flämtar lifvets låga matt.

Men när den kommer, hennes dag, den sista,
Och där bärs ut en blomstersmyckad kista,
Då blir det sorg uti de gamlas hem,
Men utan hopp de icke skola klaga,
Ditupp hon vill dem med sig alla draga,
Hon gått förut och manar godt för dem.

STYFMODERSKALLET.

SVÄRIGHETEN i att handhafva andras barn är hvad hvarje lärare och lärarinna får vidkännas. Många och mycket har ock blifvit taladt och skrivet för att främja detta kalls framgång. Må man därför ej anse det obehöfligt, då något säges i afseende på ett annat kall, som är ansvarsfullt och maktpåliggande i ännu högre grad och som kräver än större offer af kärlek och försakelse!

Det skall så alltid bli, mödrar dö, deras män förälska sig på nytt och blifva älskade, men icke alltid så deras barn, det är den gamla historien, den har upprepat sig så oändligt många gånger, och ofta har den haft ödesdigra följder.

En af de bittraste bedrövelsorna är nog den att känna sig som främpling på den plats, man kallar hem.

»Jag förlorade mitt, då jag var fjorton år,» sade någon till mig.

»Din far dog ju ej, förr än du var tjugutvå,» invände jag.

»Han gifte om sig, då jag var fjorton,» vidhöll hon.

»Var hon då ej god, den kvinna, han valde?»

»Åh, hon hade rättrådiga principer, det var ej häri det brast, olyckan låg däri, att från den stunden, hon kom, var den gamla hemtryggheten försvunnen, du vet den där känslan, man har rätt att finna vid en hård, men sedan kanske aldrig mer. Jag visste och märkte, att jag tillhörde det förflutna, det felet drog alla mina andra i dagen. Parias voro föraktliga; äfven de tillhörde det förflutna. Jag väntade intet öfverseende med mina fel numera, hvar som helst annorstädes, men icke här. Det kom tyngd öfver mina rörelser, att gå in i ett annat rum var en plåga, jag kunde komma olägligt; jag tyckte mig böra ge skäl, hvarför jag gick öfver golfvet, hemfriheten var borta.

Och sedan alla dessa främmande människor, hvilka kommo och gingo samt också betraktade mig såsom tillhörande det förflutna. De tycktes säga, och jag vet, att de sade det: »Utan henne vore brudens lycka fullständig, det är hon, som är molnet.» Brukar man säga så om ett barn, då modern lever, »det är molnet»? Men det betraktas med så olika ögon sedan, det är detta, som till stor del vållar olyckorna och bitterheten.

Jag minnes min förvåning, då någon af husets nya vänner visade mig intresse, och förvånad det blir man ej öfver något, som förefaller naturligt eller sker ofta.»

Ja, jag anser att mången har skuld i att ett ömtåligt förhållande göres ohållbart. Alla de, som så där gå in och ut i ett hem

samt göra inblickar och få förtroenden, de borde akta sig att komma med dessa ytt- randen, som likna bränder; de älska dock att göra det. De säga till den ena parten: »du är förorättad,» men de säga ofta det samma åt den andra. Det är det där begäret att söndra, som framträder så starkt öfver allt, där banden äro sköra. Hvarför söker man icke i stället att binda och bota?

Man glömmer det nog, då man själf trampar i de gamla fårorna och minnes ej hur misstänksam man blir under obekanta omständigheter, hur man då känner sig för som i mörker på främmande mark, hur allt ter sig så stort och viktigt, hur man aktar på allt och minnes allt. Det där betänkes ej, då man själf går i lugnet; man besinnar ej då, hur ödesdigert eller välgörande hvarje ord kan vara vid en vändpunkt i lifvet.

Dottern i en familj gifte sig med en man, som redan har barn, hennes föräldrar borde då bemöta dessa barn, som vore de hennes därefter, icke blott som de där, hvilka skola bli en börda och därför kunna endast af godhet fördragas. Är det ej ofta så, att de ej nämnas i jämbredd med den öfriga familjen? Att de skola älskas så som de egna små barnbarnen, hvem begär väl sådant, men från detta steg till främlingskapet, är ju en stor skillnad.

Nog veta vi, hur kärleken till barndomshemmet framträder starkast, då vi förlorat det eller äro nära att göra så. Äfven en annan sak är ju känd. Vid hvarje äktenskaps ingående bildas äfven en ny hård, så ock, när en änklings gifte om sig: det gamla hemmet går upp i det nya. Detta är det, tillintetgörelsen af det forna hemmet, som i förstene uppväcker ovilja, det gäller därför att låta barnet af det gamla hemmet glida öfver i det nya. Detta kommer ju till en stor del an på styfmodern och borde vara ett af hennes största intressen, ty det är egentligen den genaste vägen hon kan gå för att vinna styfbarnen för sig. Men äfven häri kan hon hjälpas eller skadas af anförvanter och vänner. Man söker ju stå på god fot med barnen i en väns familj, man underhåller sig med dem, de äro ens vänner liksom deras föräldrar äro det, men styfbarnen, betraktas de ej som ett annat slags barn? Man bemöter dem med misstro, i fall man tar någon notis om dem alls. Under vanliga förhållanden skulle barn ej fråga efter ett dylikt förbiseende, de äro trygga i medvetandet af sina föräldrars kärlek, men dessa, som just blifvit indragna i något nytt och obekant, de äro mer beroende af det bemötande de röna, de förstå att sätta värde på en verklig vänlighet.

Vänta dock ej alltid att finna frimodiga tillmötesgående barn! De äro det kanske eljes, men ej nu under detta skede i deras lif, som förvirrar eller förbittrar dem. De kanske äfven länge nog saknat en moders kärlek.

Men vi hafva en annan sida af saken, som ock kan innebära våda för det kommandes lycka, vi ha det forna hemmets vänner och släkt; äfven de ha mycket på sitt ansvar.

Må de ej skrämmande eller beklagande tala vid barnet om den nya ställning, det kommer att intaga eller redan innehar! Mot det oundvikliga bör man gå med den föresatsen att göra det bästa möjliga däraf.

Och så! Mottag denna »andra hustru» inom familjekretsen som hennes företräderska mottogs, — såvida hon förtjänar det — låt ej detta, att hon är den andra, in-

verka på bemötandet; medvetandet af att vara välkommen kan ej stämna henne till mildhet.

De fall, där barnen till följd af den nya husmoderns ankomst samt för hennes trefnads skull aflägsnas ur föräldrahemmet, tala ej godt om den förras karaktär och föresatser, men tusen gånger hållre än att stanna i söndradt hem, bör den unga lämna det. Oberäknelig kan den skada bli, som eljes uppstår.

Detta låter sig dock ej alltid göra så lätt, barnet är måhända för ungt att handla själf, de närmaste inse icke alltid faran; då gäller det för den utomstående att gripa in.

Mången har nog inom sin släkt eller vänkrets någon ungdom, som så där håller på att taga skada, antingen själföfvälld eller ock genom omständigheternas öfvermakt.

Har du då ett hem och kärlek att bjuda, så tag emot den unge, värm honom med din förtrolighet, med den lugna, goda härdens frihet. Om ock blott för en tid, så låt honom känna sig befriad från missförstånd och kylande likgiltighet!

Och så styfmodern! Vill du komma fram till ditt mål på den ganska knaggliga väg, som leder dit, så pocka ej på kärlek! Kärlek får man ej utan att vinna den, såvida den ej undfås genom födseln.

Huru den vinnes, är det väl det, jag skall säga dig? Känner du ej än konsten, då blir den dig svår att lära nu.

Nej, jag vill säga dig hur underlig kärleken är, hur den kan gå där tigande och längtande att bli sedd, men skyggt döljande sig bakom sträffhet.

Så där har människopejlaren Ibsen skildrat den hos en af »Frunns' från hafvet» styf- döttrar, och så finnes den nog ofta, oanad, stolt och skygg samt trånande till ömma ord. Var ej därför hopplös, den kan finnas där i din närhet, väntande att bli lo- kad fram.

Det är till styfmodrarna jag säger detta, de klaga så ofta öfver brist på kärlek.

Men jag vill ock säga hur den kan jagas bort ur ett sinne.

Vill du ej drifva den ut, tänk då ej vrångt, när din make visar ömhet för dem, han älskat före dig!

Delgif ej åt alla lyssnare de fel du finner eller det, som brutits mot dig; du gagnar ej därmed dig själf, ej håller dem, hvil- kas väl det är din plikt att främja.

Drag ej egennyttig fördel af deras hjälp, lägg helt bort egennyttan, såsom den ädla modern gör det!

Håll ej barnen utanför det nya hemmets intressen, låt husets döttrar få del af dess förvaltning och umgängeslif!

Mången blifvande styfmoder inträder i sitt äktenskap utan att närmare ha tagit kännedom om mer än en person — mannen. Detta är dock lättsinnigt handladt, hans kärlek äger hon redan, hon vet sig bereda hans lycka blott genom att taga i besittning hans hem, men där äro flere, som skola dela detta hem. Må hon därför, så vidt möjligt är, närma sig dem före bröllopet. Lycklig skall hon vara, om hon inträder i sitt nya hem välkänd och efter- längtad af alla, då skola de ock alla med förtroende och förtrolighet kunna färdas tillsammans, vara hvarandra till glädje och hjälp, de skola dela bördor och sorger med vänskap. Väl kunna såsom öfverallt konflikter uppstå, lynnens och viljor bryta sig mot hvarandra, och främmande människors tungor söka skilja — hvilken hård liknar

väl himlen i frid? — men afsikten skall vara fylld, barnen hafva fått en moderlig vän, och en kvinna har åt sig funnit en värld, där hon kan vara till välsignelse.

MARGARETA.

SKANDINAVIENS ERKÄNDT FÖRNÄMSTA MODEBLAD ÄR IDUNS MODETIDNING, som för helt år kostar endast 5 kr. för planschupplagan, 3 kr. för den vanliga upplagan. Prenumerera på prof för det nya året!

annat ode till den första snön, icke en utgivare som kan freda sitt samvete med att ej någon gång hafva låtit trycka ett sådant.

Det är endast den eviga snön, som mäktar kröna bergen till majestät; det är på dess skimrande grund våra diktare hafva älskat rista sina hjältars öden. Snön sveper sig lika troget omkring Fritiofs bragder som kring Gösta Berlings äfventyr.

— När storhetstidens sol tändes, glimmade den först på de snötyngda dalaskogar, ur hvilkas djup den dristige Vasajunkern red fram att frälsa sitt folk. När dess sista strålar sade farväl, den mörkaste novemberkvällen i Sveriges häfder, kysste de till afsked den sällsamme vandrande rid-

frusna hjärtan tina upp, vid hvars ljus alla glömda vänner vandra oss till möte. Men borta i långsoffan, dit skenet från elden aldrig hinner, sitta tysta de unga tu, hvilka så ofta och så oförmodadt möttes i den hopvuxna gamla äppelgången därnere i trädgården under den sista sommarens ljumma kvällar.

Snön är glömskan, som barmhärtig breder sig öfver vissnade blad och frostbrända fält. Snön är hoppet, som värmande fostrar blommornas färgprakt och skördarnas guld. Snön dödar för att gifva lif.

FRUKOST I ATELIERN. CARL LARSSON MED FAMILJ. EFTER FÖR IDUN TAGEN FOTOGRAFI AF A. BLOMBERG.

UR SKISSBOKEN; AF MARI MIHI.

I. SNÖ.

GLITTRAR EJ RIMFROST på jultomstens blekta rödlufva och vända grå vadmalsskolt, känner han sig skamsen och missmodig öfver torftigheten i sin slitna dräkt, är han rädd, att människor och människors barn ej rätt skola kännas vid fjolårsvännen.

Ligger ej marken hvit, när granarnas gröna garde från skogarna marscherar upp på stadens torg, sörja vi öfver, att donbjällrorna hänga stumma på vagnslidret, att ottesängsstigen blifver oss svårkörd och mörk.

Det finnes ej en skald, den där ej bland sina ungdomsförvillelser kan räkna ett eller

dersman, som gått sig trött i fjärran land och som drog hem att på drifvans bädd lägga sig neder och sluta ögat till sömnen.

Ty nordbons hjärta är fastfruset vid Nordens isar. Ju längre upp ditt bo är fästadt, ju trognare natten vakar kring dess knutar, ju bistrare kölden biter i ditt anlet, dess grymmare blifver dig alltid skilsmässans sveda, dess mera brinnande din längtan dit upp igen. Huru långt du färdats på världens villande haf, huru tjusande de främmande kusterna äro, huru yppiga deras tegar, huru blå deras himmel, pekar dock pilen i ditt hjärta mot norr, evigt mot norr.

Den hvita vintern med det stora, sago-digra mörkret byggde vårt svenska hem så som den korta sommaren med dess aldrig sjunkande sol icke kunde göra det. Vintern tänder aftonbrasan, vid hvars värme alla

AMATÖRFOTOGRAFER!

Kommen alltid ihåg Idun med lämpliga och trefliga bidrag för vår illustrationsafdelning! För hvarje fotografi, som införes i tidningen, betala vi ett arvode af 3 kr. för format intill 9×12 cm., 4 kr. för större format. Så snart en och samma insändare fått tio olika bilder antagna och införda i tidningen, utbetala vi dessutom till henne eller honom

en extra hederspremie på 25 kronor.

Ej använda fotografier återsändas endast om returporto medföljer.

Se för öfrigt närmare uppropet »Till amatörfotograferna» i Idun n:r 2 för i år!

IBSENSPREMIÈREN OCH GERDA LUNDEQUIST.

IBSENS mångdryftade skådespel: »När vi döda vakna» har nu ock upplevat sin svenska premiére. För det egendomliga diktverkets innehåll har redan en känd litteraturgranskare redogjort i Idun, och de i någon högre mån litterärt intresserade bland vår publik ha helt visst själfva skyndat att skapa sig en mening om det samma. Dunkla och svårspelta äro ju i allmänhet den norske diktarens verk; men att detta senaste kanske mer än något annat ställer hardt när oöfverkomliga svårigheter i de sceniska tolkarnes väg, därpå hade man redan hunnit få bekräftelse. Såväl i Köpenhamn som i Kristiania och Helsingfors, där stycket kort efter hvart annat uppförts, hade det fallit igenom, trots att de respektive scenernas bästa krafter med obestriddlig hängifvenhet för sin uppgift gått i elden. Det var därför med en till sin höjdpunkt ökad spänning man motsåg Stockholmsframförandet. Och dess större är Svenska teaterns triumf, när nu erkännas måste, att denna dess föreställning närmast blef en fullständig succés.

Den bepröfvade Ibsentolkaren hr August Lindberg förlånade åt

K. R. Flodin foto för Idun

GERDA LUNDEQUIST.

Rubek en innerlighet, en trovärdighet, med ett ord en mänsklighet, som klargjorde mycket af det dunkla, som vid bokens läsning omtöcknar Rubeks gestalt. Han lyckades verkligen sammanbjuta de splittrade skärfvorna af denna sönderslitna konstnärssjäl i en form och därigenom göra den begriplig. Fru Håkanson som hans unga njutningslystna hustru Maja verkade också med god illusion. I »björnjägaren» Ulfheims faunsköpelse kunde hr Svennberg gärna ha frestat med ännu starkare, ännu bjärtare färger, men äfven han gaf en i det hela acceptabel bild af denne vildmarksson, den råa fysiska kraftens och de primitiva drifternas sinnebild.

Komma vi så till styckets utan jämförelse egendomligaste och mest framträdande gestalt — Irene. Att gifva detta mystiska skuggväsen, denna redan döda och dock lefvande kvinnosjäl någon mening och form, se där den bokstäfligen nästan öfvermänskliga uppgift, som hade ställts på teaterns unga tragedienne, fröken Gerda Lundequist! I kraft utaf hvad denna skådespelerska innerst är — och hvad som förr mången gång blyxtvis glimmat fram — en diktarinna af Guds nåde, lyckades hon dock med genial intuitivitet gripa sitt mål. Den mest fulländade teknik måste här brista; endast den hängifnast omedel-

A. Rydin foto för Idun.

Irene (frkn Lundequist). Diakonissan (fru Carlander). Rubek (hr Lindberg). Ulfheim (hr Svennberg). Maja (fru Håkanson).

FRÅN IBSENSPREMIÈREN Å SVENSKA TEATERN. »NÄR VI DÖDA VAKNA»: ANDRA AKTENS SLUTSCEN.

bara inspiration kunde bära fram. För de talrika vänner, som den högt begåfvade, men ofta med orätt bortskymda konstnärinnan förvärfvat genom sitt städse intelligenta och af flammande konstnärssallvar besjälade arbete, blef också denna Ibsen-premieres mest glädjande behållning, att hon nu i en uppgift, som få skulle kunnat behärska, bröt igenom på ett sätt, som väl för all framtid bör ställa henne på hennes rätta plats inför hela vår förstående publik.

Då vi därför i dag bringa vår läsekrets den för Iduns räkning å generalrepetitionen tagna bilden af 2:a aktens stora slutscen i Ibsens nya skådespel å Svenska teatern — en scen, i hvilken inom ramen af Grabows storslagna högfjällslandskap dramats samtliga huvudpersoner återfinnas — ha vi ock ansett tillfället synnerligen lämpligt att pryda vårt blad med den själfulla bilden af Irenes tolkarinna, fröken Gerda Lundequist.

Fröken L., som är född i Stockholm den 4 febr. 1871, genomgick konservatoriet där sammastädes samt vann år 1889 anställning vid Dramatiska teatern. År 1891 engagerades hon vid Stora teatern i Göteborg, kom sedermera till Selander och slutligen till Ranft. Bland hennes många ypperliga sceniska framställningar må erinras om Magda i »Hemmet», fru Birker i »Kärlek», Johanna i »Ungdomslek», Kristina i »Mäster Olof», grevinnan i »Allt för fosterlandet», Hjärdis i »Härmännen», samt nu senast drottning Margareta Lejonhufvud i de båda Strindbergska Vasadramerna och — veckans stora teaterhändelse! — Irene i »När vi döda vakna».

Dock — denna sista seger utgör helt visst endast inledningen till en lång och framgångsrik konstnärsbana, för hvilken vi alla tillönska henne den kraft, som ej nederslås, och den öfvertygelse, som ej dagtingar.

J. N—G.

MOSTERS STUGA. SKILDNING UR ALLMOGELIFVET AF ERNST WESTERBERG.

BELÖNAD MED 1:A PRIS VID IDUNS LITTERÄRA PRISTÄFLING 1899.

PÅ GRUSÅSENS SLUTNING strax nedanför skolhuset låg mosters stuga, och by- och färvägen strök förbi knuten och den lilla gårdsgrinden. Någon egentlig täppa fanns ej med doftande blomkvarter, välrensade bönsångar och susande träd; endast det sparsamma, tunna gräset, som växte på den magra backen, och en och annan liten blomma däribland, fägnande ögat. Dock, det stod ett par syrénbuskar vid stugufönstret på långsidan, och de utgjorde Mostersmors fröjd och gamman, både sommartid, då de lyste gröna och fagra med de härligaste blomklasar, hvilkas berusande doft stack gumman i näsan, och äfven på vintern, då snödrifvan räckte upp till fönsterfodret och svepte dem i sin hvita fäll.

Nedanför åsen gick den stora kungsvägen fram, bred och mäktig som en ström, och där nere låg Mostersfolkets fähus, där en ko, ett par getter och en griskulting väsnades. Sina jordbitar hade de utströdda både här och där, och då deras anspråk på lifvet voro ytterst små, så kräde de inga storartade jordvidder, inga väldiga ängar med saftig grönska och inga ändlösa åkrar med gula, böljande rågar.

Ah nej, småfolk voro de och smått hade de; därvid voro de vana och däraf funno de sig bäst. I allt voro de tre personer, far, mor och den 12-åriga Greta, alla mörka i hyn med tjocka, svarta ögonbryn och svart hår. Och knappa på ord voro de, allt ifrån den yngsta till den äldste, men vänliga och arbetsamma, gjorde ingen varelse något för när, utan stodo fast hellre gärna till tjänst med det lilla de förmådde, då så kunde påfordras.

Icke bodde de vackert till, de tre, ty stugan låg så pass ned på åsen, att den väldiga, glittrande älfven med alla sina röda, trefna byar skymdes bort. Men lyckligtvis drog byvägen förbi stugugrinden, och sommartiden både morgon och kväll tågade byns nöt med skällkorna i spetsen fram och åter förbi stugan. Vintertiden åter var det ett jämnt åkande och farande med skogsmänniskor, malm- och vedlass och kolskrindor, särdeles på stora vägen, som var synlig i gafvelfönstret. Byar och hus, åkrar, ängar och gärdsgårdar syntes eljes dagligdags och skogen stod nära intill på ena sidan; endast några af herrgårdens åkrar och rofland och en liten ekbacke skilde stugan därifrån.

En dag kom gubben hem från sitt arbete tidigare än vanligt, och den gången följde honom sorg och bedröfvelse till stugan. Han strök af sina grofva becksömsstöflar på plankstumparne därute och klampade så in i stugan med mössan på det gråsprängda håret och slog sig ner på sin stol framme vid gafvelfönstret, utan att säga ett ord. Gumman, som satt och spann sin blåttott och hade hela skötet fullt af skäf, stannade hjulet, såg på far och sporde:

»Hm, hvad går åt dig, far?»

»Vi ska bofra (boföra, d. v. s. flytta)!» svarade han kort och såg likasom likgiltigt ut genom det lilla gafvelfönstret; men rösten lät underlig och otydlig.

»Bofra? Vi? Är du slug, du?»

Gumman kunde ej låta bli att skratta, så omöjligt, så onaturligt föreföll det henne. Skulle de flytta? Galenskaper! Stugan var deras, så mycket var visst, och marken — jaa, den var väl herrgårdens förstas, men den grusbacken hade då inget värde. Galenskaper! Hon var född i stugan, Mostersmor, och hade bott där så godt som i femtio år. Därför skrattade hon också och frågade:

»Är du slug, du?»

Men så blef hon allvarsam igen, trampade till några tag, stannade rocken igen och sade:

»En ska int' spektakla med tocke!»

Och så började hon spinna igen.

»Kvinnfolk ä' omöjliga,» återtog gubben efter en stund. »Hörde du int' hva jag sa? Vi ska bofra! Vi ska flytta! Du mor, förstår du det? Har du sett eller hört mig spektakla med slikt?»

Åter stannade rockhjulet. Mostersmors gråa hy blef än gråare, de kraftiga händerna darrade och rösten lät som beslöjad, då hon skyggt sporde:

»Far! Hva säger du?»

»Jaa! Vi ska flytta!» upprepade han för tredje gången.

»Jesses, människa!» ropade gumman förfärad. »Hvem...? Hvarför...? Hvar...? Ah, du min evige fader!»

Stackars Mostersmor! Det var ett dunderslag för henne. Slikt hade hon aldrig trott, aldrig kunnat tänka sig. Stugan, hennes, deras stuga! Skulle de flytta? Herre

Gud, hvarför? Hvarför, i Herrans namn?

»Du, far!» halfhviskade hon som under intrycket af en mara. »Hvarför? Säg ett ord! Vill du rakt fördärfva mig, karl!»

Far tog långsamt af sig mössan och lade den på bordet, slätade med handen till sin yfviga lugg och hvilade så de hopknäppta händerna på det blanknötta förskinet.

»Hm, kors, int' kan jag tala, inte! Men det var väl den här nye rättarn, du vet, i Smedby, herrgård, som sa' någonting om kartor och gärdsgårdar. Det var deras mark, åsen här, sa' han. Ni får ge er i väg, ni far, sa han. Hva' i Herrans namn säger han? sa jag. Hva' ska han ha grusbacken till? sa jag. Ska vi flytta? Hvar i Jesu namn då? Han spektaklar väl, sa jag.»

»Men då svor han till och sa, att jag inte skulle disputeras me'n. Stugan ska vara bortflyttad innan halfåret, sa han, och därmed jämnt. Och ni få flytta hvar ni vill, sa han, men dän ska ni. Patron ska ha igen sin mark, och ni kan vara glada, att ni slippa betala för alla de år ni ha bott där, sa han. Och därmed jämnt! sa han.»

»Och så gick han, människan, och det var ingenting att göra. Det är en stygg karl, den där nye rättarn. Gud bevars ifrån'en!»

Mostersfar tog åter långsamt sin mössa från bordet, satte den på hufvudet och och gick ut med tunga steg och tungt hjärta. Hvad han tänkte och kände därute, där han gick stugan rundt och tittade på det rödfärgade timret både ofvan och nedan, på tak och på grund, och sedan upprepade samma manöver vid det lilla gråa fähuset, det kan endast den fatta och förstå, som en gång, likt de båda gamla, alldeles oförtänt fått respass, utan förskoning, utan all pardon.

Därinne i stugan satt gumman alldeles hopfallen. Spinnrockshjulet surrade ej mera rundt, den flitiga foten i den tjocka ullstrumpan stöddes maktlös och kraftlös mot golvet, blåttotten låg där orörd i sin kräkla, och de bruna, starka händerna lågo tunga och trötta bland skäfven i det randiga förklädet.

Hon satt örörlig och stirrade framför sig ut genom det dunkla fönstret på stugans långsida och såg, huru syrénerna, hennes kära syrén, stodo där i sin späda vårdräkt; huru åsen sakta sluttade uppåt med litet grönt här och där mellan grågul sand och runda stenar; huru en tvinande björk med hvit stam och len grönska och några frodiga en- och granbuskar upplifvade landskapet; och huru skolhuset högst däruppe på höjden aftecknade sina röda väggar mot den blå vårhimmeln. Och längre ner, nedanför åsen, drog landsvägen fram mellan gärdsgårdar, och det låg ett hus här och ett där inom sin lilla täppa.

Hon såg och såg på den välbekanta utsikten, som i det stora hela sade så litet och dock på samma gång så oändligt mycket. Och hur hon satt där och såg, så skymdes så småningom alltsammans bort för henne, skolhus, björkar, gärdsgårdar, åsen med sina gula hästhofvar och syrénerna utanför den lilla fönstergluggen. Och det kom någonting tjoekt i halsen på henne, ögat blef så varmt, och då hon blinkade till, föll en stor tår ner på den skrynkliga kinden.

Hm! Herre Gud, hvad en människa är svag ändå! tänkte gumman, ryckte sig lös ur sina sorgliga drömmier och satte

Alla förbrukare af koncentrerade munvatten!
pröfven vår nya
Extra koncentrerade

ASEPTOL

å 2 kronor per flaska; **verksamaste antisepticum**; oskadlig; särdeles angenäm, kylande smak; drygast, i längden billigast; mångsidigast nyttig.

St Eriks Tekn. Fabrik, Stockholm.

spinnrockshjulet åter i gång. Och om än blicken skymdes ibland af en och annan pärla, och fingrarne tycktes ovan och hårdt handtera den grofva tråden, som hon spann, och hjärtat var tungt öfver höfvan och hon satt där som i en dvala, så var det dock ingenting, platt ingenting att göra åt hela saken för närvarande.

De fattige, Herre Gud, de måste ju krypa i alla evärdliga tider, det var då visst! Men nog tycktes det henne ändå omöjligt, att hon skulle nödgas flytta ifrån den torfva, där hon först sett dagens ljus. Hon kunde ej fatta det, och motsåg det slutliga afgörandet med en sorts sorgsen nyfikenhet.

*

Men det var för märkvärdigt! Det hördes intet vidare af, inte ett skapande grand! Dag gick efter dag, far och mor voro tungsinta och nedstämda, flickungen visste ingenting, men tyckte, att någonting var på tok. Ingen ville tala om den förskräckliga saken, men att tankarna sysslade med den, det syntes då grant.

Men, som sagdt, det spordes ingenting mera därom, och far försökte för hundrade gången erinra sig den barske rättarns barska ord och hans lika barska min. Kunde det väl vara spektakel af honom? Omöjligt, ackurat omöjligt! Han såg inte så ut! Men i alla fall var det underligt, tyckte han, mer än underligt. Men ingenting sade han.

Och mor, hon ville heller ingenting säga, men hon gick och tittade på far och funderade ändå, om inte det hela varit en dröm och en otäck dröm till på köpet. Annat var väl inte möjligt! Hur skulle det väl kunna vara det? Hon hade ju bott på samma ställe i en femti år och kunde aldrig tänka sig, att det kunde vara eller skulle bli annorlunda. Hon flytta! Otänkbart! Dumheter!

Men så fingo de se, att det ingen dröm var. Flickungen stod en morgon och tittade ut genom gafvelfönstret och fick ögonen på några karlar med spett och andra don och en kärra med gärdsel och hank, som lassades af i närheten af deras fähus. Och så körde åket sin väg igen och karlarne började lägga ut stängselvirket till en gärdsgård.

»Ni, mor,» sade jantan, »kom hit, ska ni få se! Hva ska det stängas gärdsgård här?»

»Gärdsgård?» upprepade gumman och tasade i strumplästerna fram till fönstret. »Är du tosig, barn!»

Hon tittade ut genom fönstret, hon ock, såg karlarne och deras don och kände, hur det klack till i henne.

Kom det nu före igen! Kunde det vara sanning! Eller hvarför i Herrans frid skulle de komma dit och stänga gärdsgård? Och herrgårdsfolk var det, det syntes nog på kraken!

Hon fick ett kläde på hufvudet, stack fötterna i halftofflorna, som stodo tillreds på farstutrappan, och kom fort nog ner till karlarne. Där fick hon se, att de plockat stängselvirke framför det lilla fähuset, som om de ämnade stänga detta utanför gärdsgården.

»Hvad ska ni göra här, människor?» sporde hon ifrigt och spände ögonen i de säfliga karlarne.

»Det ser ni väl,» menade den ene en smula förlägen. »Vi ska stänga gärdsgård.»

(Forts.)

PER SJÖBRING.

BISKOPEN öfver Kalmar stift, Per Sjöbring, afled den 16 dennes i Kalmar.

Per Sjöbring föddes den 25 januari 1819 och var son till riksdagsmannen och talmannen i bondeståndet Nils Persson i Ringstorp. Namnet Sjöbring antog han efter en sin släkting, orientalist Per Sjöbring.

S. blef student i Upsala år 1839 och filosofie d:r primus 1845 samt utnämndes 1852 till teologie lektor och 1856 till rektor vid Kalmar högre allmänna läroverk. Efter att år 1867 blifvit domprost i Linköping, utnämndes han 1876 efter erhållen kallelse till biskop öfver Kalmar stift.

Under sin krafts dagar var S. varmt intresserad af skolväsendet, och detta hans intresse omfattade ej blott läroverken, utan äfven folkskolorna samt deras lärarpersonal. Också för folkhögskolesaken ådagalade han ett ifrigt nit och var en tid ordförande i södra Kalmar läns folkhögskola.

Till sin kyrkliga ståndpunkt var Sjöbring strängt högkyrklig och konservativ, men samtidigt till sitt väsen en human och angenäm personlighet.

Han sörjes närmast af maka, född Rogberg, samt af en son, Nils Sjöbring, vice häradshöfding och konsistorieamanuens i Kalmar.

Till alla vänliga frågebesvararinnor

på vår afdelning för *Frågor och Svar* vilja vi rikta den eftertryckliga uppmaningen att hädanefter godhetsfullt iakttaga att vid frågebesvarandet *alltid skriva svaret på hvarje särskild fråga på sin särskilda lapp*. Alltså ej flere svar på samma papperslapp! Detta är nödvändigt för att underlätta redaktionens arbete med de många svarens ordnande, och de som hädanefter ej iakttaga det, kunna ej heller påräkna sina svars införande.

STOCKHOLM I SNÖ.

STOCKHOLM I SNÖMODD, i dimma och vintermörker är afskyvärdt — men Stockholm i gnistrande snöskrud under en blekblå februarihimmel, från hvilken solen som ett guldnystan rullar ut hela knippen af gyllene trådar, medan röken stiger mörk och tät ur tusentals skorstenar och torn och gaflar glimma, är förtjusande.

Öfver strömmens hvirflar och dansande isflak gungar en hvit sjörök, på spårvagnarnes rutor har isen anbragt de vackraste etsningar, det knarrar under fotsulorna och vinden biter i skinnet.

Den unge flanören — det mondäna stockholmslifvets sorglösa, fladdrande fjärlil — har varit inne på Operakällaren och frukosterat. Vore det nu en blid försommardag, skulle han gått upp på »terrassen» för att dricka en kopp kaffe. Men i stället tvingas han af den barbariska kölden att slå upp pälskragen kring öronen och så fort som möjligt skynda sig bort.

Mellan de höga, aföfvade popplarna står »Kung Karl den unga hjälte» med rimfrostpudrad dräkt och hår och pekar mot öster (1), obekymrad om att termometern utanför Operakällaren alltjämt sjunker. Han fryser inte, Narvas hjälte. Han får liksom ett ironiskt leende kring de fast slutna läpparne, när han ser den pälsklädde flanören där nedanför betrakta sig, och det är, som om han skulle säga: »Veklige afkomling af karolinernas ätt, du skulle härdas som jag, när jag trotsade vinterkölden på de ryska stepperna och värmdde mig vid glödande kanonkulor! Gå åtminstone ut och låt vintervinden blåsa en smula på dig, innan du på nytt kryper in i ditt väl ombonade idel!»

Och hjältekonungen pekar fortfarande mot öster.

Den unge flanören, som verkligen skäms att visa sig klemig inför sin idol från Starbäck och Odhner, följer fingervisningen och börjar gå framåt Grand Hotell, där han i värsta fall kan rädda sig, om det skulle kännas för hvasst om kinderna. Han tänker, att det måhända kunde ha sitt intresse att se andra sidor af Stockholm vintertid än de, som uppenbara sig mellan Anglais vid Stureplan och restauranterna kring Kungsträdgården, ty annorstädes kommer han sällan.

Det första, som fånglar hans uppmärksamhet är snökörarne och deras slädar längs södra Blasieholmskajen (2).

Kors och tvärs köra de fram öfver den stora planen framför Grand Hotell och Nationalmuseum, skjuta sina lass mot kajkanten, hvarifrån de skofla ned snömassorna i strömmen. Det är ett lif och en rörelse så lång dagen är och som när sin kulmen omedelbart efter hvarje stort snöfall.

Men hvem står där, leende och bredbent midt i en drivva? Jo, »Blomsterpelle», en känd stockholmsk gatutyp (3). Han går omkring och säljer artificiella blommor, anspråkslösa surrogat för Floras färgbrökgiga barn, som nu sofva under drivvorna.

Flanören skyndar vidare, öfver Skeppsholmsbron och fram under Skeppsholmens almar och kastanjer, där unga officersdöttrar från »Långa raden» öfva sig i skidsport (4). En rödmagad domherre sitter och flöjtar i en oxel i en af de små trädgårdarne. Plötsligt tystnar han, ty han öfverröstas af en annan flöjt, hvilken ute på flottbron spelar Marseljåsen — fattigdomens och armodets marseljås, som ej kommer på titaniskt framstormande rytmer för att stjälpå troner, utan huttrande och bedjande stötes fram ur en liten flöjtstackare, som hålles af »Blinda Kalles» rödfrusna fingrar (5). Det blåser en bitande nordost därute och »Blinda Kalle» är tunnklädd...

Hunnen till Djurgården, börjar flanören tycka, att en långpromenad en kall vinterdag dock är intressantare, än han i förstone trott, hvadan han med raska, spänstiga steg tar af åt vänster, sneddar om hörnet, där Jägarhyddans nätta sommarrestaurant ligger så målerisk på klippkrönet (6) och befinner sig efter några minuter på Skansen.

Där råder äkta nordiskt vinterlif. Ett koppel lapphundar arbetar sig fram i snödrifvorna (7), renar, förspända pulkor, passera med svindlande fart förbi Bollnässtugan (8), och just nu kommer ur skogshultet en häst i skarp traf, dragande efter sig ett par skidor, på hvilka en ung dam står stadigt och kör (9).

Det är den allra nyaste företeelsen på vintersportens område: skidåkning efter häst. Den unga damen är en käck stockholmska om 18 vårar, fröken Lisa Krook, och en af hufvudstadens skickligaste skidåkerskor. Med lätthet öfvervinner hon alla terrängsvårigheter, och det är en både vacker och stolt syn att se henne med hästen i full galopp komma susande öfver snöfälten.

Efter skidåkning och pulkafärder får den flanerande stockholmaren lust att se en annan sida af vinterlifvets nöjen, nämligen skridskoåknigen. Längs den solbelysta, förnäma Strandvägen (10) når han inom kort Nybroviken, går förbi de båda väl inlindade bakelsegummorna på sidan om paviljongen (11) och ned på isen, där karlarne, som hyra ut skrid-

STOCKHOLM I SNÖ. EFTER FÖR IDUN TAGNA FOTOGRAFIER AF A. BLOMBERG.

1. KARL XII-STODEN I KUNGSTRÄDGÅRDEN. 2. SNÖSKOTTNING PÅ BLASIEHOLMSKAJEN. 3. »BLOMSTERPELLE». 4. SKIDLÖPERSKA PÅ SKEPPSHOLMEN. 5. »BLINDA KALLE» PÅ FLOTTBRON. 6. »JÄGARHYDDAN». 7. LAPPHUNDARNE PÅ SKANSEN. 8. PULKAFÄRD PÅ SKANSEN. 9. SKIDLÖPNING EFTER HÄST. 10. VY FRÅN STRANDVÄGEN. 11. BAKELSEGUMMORNA VID NYBROPÄVILJONGEN.

STOCKHOLM I SNÖ. EFTER FÖR IDUN TAGNA FOTOGRAFIER AF A. BLOMBERG.

12. SKRIDSKOUTHYRNING PÅ NYBROVIKEN. 13. BANAN PÅ NYBROVIKEN. 14. FRÅN BANAN PÅ NYBROVIKEN. 15. I NYBERGSGRÄND. 16. KÄLKBACKEN I IDROTTPARKEN.
 17. SKRIDSKOBANAN I IDROTTPARKEN. 18. VINTERSPORT I HUMLEGÅRDEN. 19. KÄLKÅKNING I HUMLEGÅRDEN. 20. PÅ HÖTORGET.
 21. I LANDTMÄTERIBACKEN. 22. ISBRÅKNING PÅ RIDDARHOLMSFJÄRDEN. 23. PÅ FLOTTBRON ÖFVER RIDDARHOLMSFJÄRDEN.

skor, stampa sina stöfvulsulor hårdt mot Rans tak (12) och där mången Frithiof med sin Ingeborg ristar runor i isens fann (13).

Skilda åldrar och samhällsklasser enas under några af dygnets timmar på Nybrovikens bana. Själfve mr Thomas, vår populäre amerikanske minister, uppenbarar sig stundom på stålsko därnere och har haft vänligheten att med sin sekreterare just vara tillstädes, när Idun tog sin plåt n:r 14.

Vår vandrare fortsätter emellertid från Nybroviken uppåt Östermalm, kastar i förbifarten en hätsk blick på hofstallet, beslutar sig för Idrottsparken som nästa mål, men kommer dessförinnan genom några oförutsedda zigzagvandringar in i Nybergs gränd (15), ett karaktäristiskt område af gamla Stockholm, midt ibland de nya stadsdelarnes ståtliga kvarter. Klipporna äro redan genomsprängda för gatans sänkning, men de gamla små trähusen stå ännu kvar däruppe, hvarifrån en trärappa leder ned. De skröpliga kojorna med sina små fönster, gumman, som sakta går utför trappan, den ålderdomliga prägeln öfver det hela — allt är som en illustration till Aug. Blanches idylliska och romantiska Stockholm.

Var det tyst och ålderdomligt i Nybergs gränd, så är det så mycket lifvigare och modernare i Idrottsparken, hvarest det nya Stockholms ungdomsskaror utveckla ett ystert lif i källbacke (16) och på skridskobana (17). Och i Humlegårdens backar sedan (18, 19). Florabacken, hvars ändpunkter bildas af två af hufvudstadens vackraste statyer, är de dristiga pojkarne backe. I den s. k. diplomatbacken göra bebéerna sin lärospån i källkåningssporten — bebéer, som jolla på många andra språk än svenska och höra hemma i våra ministerhotell.

Från Humlegården gör flanören en lof genom Brunkebergsåsens gatunät, passerar Hötorget med dess köpenskap i vinterkylan (20), vänder så ånyo ned åt de fashionabla stadsdelarne, får se en skymt af källkåkande ungdom i Landtmäteribacken (21), styr kosan öfver Norrbro, vidare öfver Munkbron och under järnvägsviadukten samt befinner sig plötsligt på en af flottbroarne, som förena Söder med »staden». Strax på yttre sidan om bron går en liten ångare och bråkar upp isen (22), men innanför är Riddarfjärdens skridskobana, som i skymningen, då lyktorna börja tändas och musiken intonerar Finska rytteriets marsch, vimlar af åkande (23).

Äfven utefter kajerna börja lyktorna glimma, terrasserna på Söder punkteras med ljusprickar och snart gnistrar hela den snöhöljda hufvudstaden som ett jättediadem under den isblå februarhimlen.

»I natt knäpper det till,» säger folk, då de skynda förbi hvarandra.

Den unge flanören anser sig nu ha visat tillräckligt med svenskmanamod mot fienden kölden och vänder därför tillbaka till Norr, äter en god middag på sin favoritrestaurant och dricker i rosig champagne en skål för »Stockholm i snö».

UR DAGSKRÖNIKAN.

NORGES PAVILJONG PÅ PARISUTSTÄLLNINGEN. Liksom vi förut meddelat afbildningar af Sveriges och Finlands paviljonger på den nära stundande Parisutställningen, bringa vi i dag bilden af vårt broderland Norges byggnad i den ryktbara »nationernas gata» vid Seinestranden. Den norska paviljongen ligger sida om sida med den belgiska och skiljes från den svenska genom Tysklands, Spaniens och Monacos paviljonger. Den uppföres af firman Thams & Ci i Trondhjem efter ritningar af Kristianiaarkitekten Sinding-Larsen. Paviljongen är helt och hållet af trä och återger i sina linier, sina talrika ornament och träsniderier den kända gammalnorska bondestil, som räknar anor allt från vikingatiden. Liksom svenska och finska villorna täckes den med träspån; till färgen blir den röd med hvita lister och sniderier.

Paviljongens inre upptages af en enda stor hall, omgifven af gallerier. Man kommer där att anordna jakt, fiskeri, sport- och turistutställningar samt pryda väggarna med panoramabilder från Norges världsberömda sköna natur.

Idun meddelar dessutom, i den lilla medaljongen vid sidan af den större bilden, porträttet af Norges generalkommissarie vid parisutställningen konsul M. W. Christophersen.

DE BÅDA DUELLANTERNA, skriftställaren d:r Edvard Brandes och skådespelaren vid Köpenhamns kungliga teater Robert Schyberg, återfinna våra läsare afbildade i dagsnumret.

En duell är ju här uppe i Norden, dess bättre, en mycket sällsynt händelse och ännu sällsyntare är den anledning, som nu framkallat den oblodiga sammanstötningen.

NORSKA PAVILJONGEN Å PARISUTSTÄLLNINGEN.

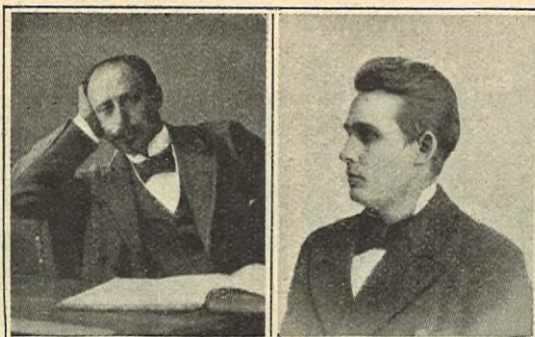
Som våra läsare erinra sig, hade d:r Brandes i en recension öfver hr Schybergs uppträdande i »Gert Westphaler» tillåtit sig en chikanös anmärkning om dennes utförande af rollen. Följden blef, att hr S. i vredesmod gaf sin antagonist en örfil, hvarpå följde den mycket omordade duellen.

Det hela kan närmast liknas vid en storm i ett vattenglas och har kastat ett icke ringa skimmer af löje öfver de båda »hjärtarne».

HANS FOSTERDOTTER. BERÄTTELSE FÖR IDUN AF VALDEMAR.

FORTS. FRÅN FÖREG. N.R.

DET VAR EN KVÄLL i slutet af september. Fullmånen glänste mellan de stora lönnarna på Videnäs' gård. En svag vind förde då och då en doft af löfkojor och reseda, luften var ljum och klar. Matsalsfönstren stodo öppna, ljussken strömmade ut. Herrskapet superade.

D:R E. BRANDES

SKÅDESPELARE R. SCHYBERG.

Stolarne skötes tillbaka, man reste sig från bordet, och strax därpå trädde Elsie ut på verandan.

»Kom ut, faster och onkel! Det är hänförande vackert härute!»

»Ja, hur vackert det än är, tror jag, att jag är tvungen att skriva ett par bref i kväll,» sade faster Anna, »så nu säger jag godnatt.» Hon gick.

Elsie satt på verandabalustraden med armen om en stolpe.

»Känner du, hur resedan doftar, onkel? Jag måste ha' mig ett par.»

Hon gled ned från sin plats och gick ned i trädgården.

Richard stod och såg efter henne. Skulle han tala med henne om den förestående resan i kväll? Tillfället var ju lämpligt, och någon gång måste det ske. Han gick ett par slag på verandan och funderade på, hur han skulle framställa saken för henne.

Där kom hon tillbaka. Månskenet föll på hennes hvita klädning, som skymtade mellan buskarne vid trädgårdsgången. Hon höll några blommor i handen, som hon ordnade, under det hon gick med långsamma steg. Hon kom upp och satte sig i en af korgsofforna, som stodo här och där på den stora verandan. Han satte sig bredvid henne, tände en cigarrett och drog ett par bloss.

»Har faster talat om för dig, att hon ämnar lämna Videnäs?»

»Nej!»

»Jo, för några da'r sedan talade hon med mig om, att hon vill upp till Stockholm till farbror Gustaf, du vet. Så hon kommer att lämna Videnäs rätt snart.»

»Så tråkigt! Hur skall det bli här hemma då?» utbrast Elsie i bekymrad ton.

Han svarade icke strax. Om några ögonblick började han.

»Elsie, hvad skulle du tycka om att tillbringa vintern i Stockholm?»

»Följer du med, onkel?»

»Nej, det har jag inte tänkt. Men skulle du inte tycka, att det vore roligt att komma ut litet? Du skulle bo hos min syster, vara med i umgängeslivet och roa dig. Vore det inte roligt, säg?»

»Jag vet inte, jag var i Stockholm en månad i vintras och var med rätt mycket, men jag blef snart trött på det och var glad åt att få komma hem igen.»

»Men ser du, Elsie lilla, när nu faster reser härifrån, blir det nog tyst och ensamt för dig, är jag rädd.»

»Onkel, du vet nog, att bara jag får vara hos dig, där du är, så bryr jag mig inte om något annat, sade hon och lade armen om hans hals.

Store Gud, så svårt hon gjorde det för honom! »Jag är rädd, att det blir enformigt för dig, och du skulle säkert få trefligt i Stockholm. Syster Ebba skulle bli förtjust öfver att få taga emot dig.»

Elsie teg.
»Tror du inte det, Elsie?»

»Om du vill, skall jag resa,» kom det slutligen med ett sorgset tonfall. Han såg på henne och märkte, att hennes ansikte hade ett bedröfvadt uttryck, och han tyckte sig se ett par tårar hänga i de mörka ögonfransarne.

»Du förstår väl, att det är för din egen skull jag vill det?»

Hon såg upp.
»Är det så? Eller vill du bli af med mig, onkel, så säg det och jag skall resa.»

»Elsie, du tror inte själf, hvad du nu säger.»
»Nej, det gör jag inte, och jag kunde icke tro det, äfven om jag visste, att det vore så. Låt mig stanna här, onkel. Låt mig slippa resa! Kan jag inte få stanna, käre, älskade onkel!»

Richard var hart nära förtvifan. Hvad skulle han säga? Det var bäst att förklara saken för henne, som den var.

»Elsie, var nu lugn och hör på mig ett ögonblick. Du är nu inte ett barn längre, utan en fullväxt, giftsvuxen dam. Jag har hört folk prata om och förundra sig öfver, att du fortfarande vistas i mitt ungarlishem, och nu, när faster lämnar Videnäs, tror jag inte det går för sig, att du stannar kvar. Ingen kan vara mera rädd om ditt rykte än jag, och det är därför jag vill, att du skall resa, fast Gud skall veta, hur gärna jag vill behålla dig här.»

Han tystnade.
Elsie, hade hela tiden sett på honom med förvånade ögon. Så utbrast hon:

»Jag bryr mig inte om, hvad folk pratar. Hvad behöfva de bry sig om mig! Om du vill, att jag skall stanna hos dig, onkel, då blir jag här. Det får jag ju, säg?»

»Men, Elsie, har du aldrig tänkt, att du någon gång skall lämna Videnäs, att det inte alltid kan vara, som det nu är?»

»Nej, det har jag inte. Jag har alltid trott, att jag skulle få stanna här, så länge du vill ha' mig kvar.»

»Har du aldrig tänkt på ett eget hem, att du skulle bli gift med någon, som du tyckte om?»
»Jag vill inte gifta mig, onkel! Jag tycker inte

om någon! Jag vill bara stanna här hos dig. Jag dör, om jag skall lämna Videnäs och trädgården och hästarne och hundarne och alltihop!»

Nu låg hon med armarne om hans hals, dolde ansiktet vid hans bröst och grät.

»Elsie, älskade barn, gråt inte. Du vet inte, hur gärna jag vill behålla dig. Men jag måste tänka på ditt rykte och inte utsätta dig för prat och skvaller.»

»Jag bryr mig inte om, hvad de säga! Jag bryr mig inte om mitt rykte! Hvad gör det, att de prafal Kära, älskade lilla onkel, låt mig stanna hos dig. Jag har ingen, ingen annan än dig!»

Hans arm låg omkring henne, han kände hur hennes smärta gestalt skälfde af krampaktiga snyftningar.

»Elsie, lugna dig då, och var förståndig!»

»Nej, jag kan inte bli lugn, förrän du säger, att jag får stanna hos dig. Säg, att jag får det! Käre, älskade onkel, låt mig få vara hos dig!»

Det var tyst några ögonblick. En svag vind rörde prasslande i trädens kronor och domnade bort bland parkens darrande aspar.

»På så sätt som du kan du inte stanna hos mig, Elsie, men det finns ett annat sätt, om du vill.»
Hon såg upp.

»Hvad menar du, onkel?»

»Att du blir min hustru.»

En kort tystnad uppstod. Elsie drog sig en smula ifrån honom och snodde sin tårdränkta näsduk utan att se upp.

»Elsie,» sade han helt sakta, men hans röst skälfde.

»Det kan jag inte begära, att du skall göra för min skull,» svarade hon med osäker stämma.

»För din skull! Gjorde jag det, vore det nog mest för min skull. Elsie, jag kan inte tiga längre, jag måste säga dig, hur kär du blifvit mig, att jag älskar dig så gränslöst, att min högsta, min varmaste önskan vore uppfylld, om jag finge göra dig till min hustru, om du stannade hos mig, blefve helt och hållet min. Vill du det?»

Hans allvarliga, upprörda stämma tystnade.

»Onkel, jag är så förvånad. Aldrig har jag anat, att du tyckt om mig på det sättet. Jag tycker det är onödigt att fråga mig, om jag vill. Du vet, att jag inte vill något hellre än att få vara hos dig.»

»Som min hustru, Elsie?»

»Ja, som din hustru.»

»Är du säker på, att du håller så mycket af mig? Ty du älskar mig inte, du håller af mig på det sätt du alltid gjort, som din onkel, som är i din fars ställe och som du visserligen håller mycket kär, men som du omöjligt kan älska på det sätt, jag menar.»

Hon satt och lindade hans urkedja kring sitt smala finger och svarade icke strax.

»Du menar, att jag inte är kär i dig? Så där, som mina flickbekanta ibland tala om, att jag får hjärklappning, då jag hör dina steg, ligger och gråter om nätterna, rodnar, då du ser på mig, eller då någon nämner ditt namn, nej, inte alls så, men jag håller dig så innerligt kär, mer än någon annan

HYLIN & CO

FABRIKSAKTIEBOLAG

KONGL. HOFLEVERANTÖR.

UTSTÄLLNINGSTVÅLAR:

VIOL, HYACINTHE, HÉLIOTROPE, SYRÉN M. FL.

THEA-ROS-PARFYM M. FL.

prisbelönta vid 1897 års utställning med

GULDMEALJ

Försäljes i våra butiker

8 Regeringsgatan — Vesterlånggatan 16
A. T. 6469. A. T. 2497.

samt hos alla finare parfymhandlare i riket.

i hela världen, och jag vet ingen, som jag hellre vill gifta mig med än dig. För resten, onkel,» fortsatte hon och såg skälmskt på honom, »du är inte den förste, som har friat till mig.»

»Hvem då? Löjtnant Holgerson, gissar jag.»

»Hur vet du det?» frågade hon förvånad. »Jag hade tänkt tala om det för dig för länge se'n, men jag trodde, att du var ond på mig och inte brydde dig om mig eller hvad som angick mig. Om du kunde veta, hvad jag sörjde öfver, att du var så förändrad. Jag kunde icke förstå, hvarför du var missnöjd med mig, för det trodde jag bestämmt, att du var. Och så var det tvärtom.»

Hon skrattade och rodnade litet.

Han böjde sig ned öfver henne och sade med låg, passionerad röst:

»Elsie, du vet icke, du kan icke ana, hur gränslöst kär jag håller dig, hur outhärligt jag älskar dig.»

Hon blef mycket allvarlig vid hans ord. Kan-ske hon tänkte på, huru litet hon ändock hade att gifva i gengäld för hans varma, djupa kärlek. Hon smög sig tätt intill honom och svarade intet.

Om en stund:

»Jag är så glad, så förfärligt glad, att jag slipper resa till Stockholm!»

»Det tror jag nog, att det blir bäst, att du gör i alla fall. Du förstår, att du ännu är för ung, för att vi skulle kunna gifta oss. Men när du fyllt aderton år, och om du då tänker som nu, så ...»

Onkel! Hon såg förebrående på honom.

»Ja, det ligger ju inom det möjligas område, att du skulle få andra tankar. Det är också därför, som jag vill, att du skall resa härifrån för att komma i en annan omgivning, få se andra människor. Och, Elsie, skulle det så vara, att du träffade någon, som närmade sig dig och talade till ditt hjärta starkare än jag, så vet, att jag icke anser dig bunden vid mig. Lofva mig det!»

Hur svårt var det icke att säga dessa ord!

Hur tung var icke den plikt, han fyllde, hur stort icke det offer, han bringade! Han, som helst velat ta' henne i sina armar, binda henne med tusen

Henneberg-Siden

— endast äkta, när det införskrifves direkt från mina fabriker —

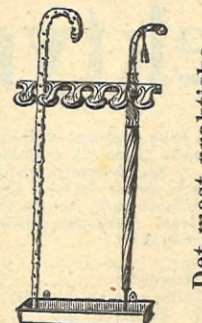
svart, hvitt och kulört från 65 öre till kr. 16: 45 pr meter — slät, randig, rutig, fasonerad, damast m. m. (cirka 240 olika kvalitéer och (2000 olika färger, mönster m. m.).

Siden-Damast..... fr. 90 öre—16,45	Bal-Siden..... fr. 65 öre—16,45
Siden-Basttyger pr robe » kr. 12,30—58,80	Siden-Grenadin... » 90 öre— 8,65
Siden-Foulard, tryckt, » 85 öre— 3,85	Siden-Bengalin... » kr. 1,75—8,35

pr mtr. Siden-Armüres, Monopols, Cristalliques, Moire antique, Duchesse, Princesse, Moscovite, Marcellines, siden till täcken och flaggor m. m. Porto- och tullfritt till hemmet. Profver och katalog omgående. Dubbelt porto till Schweiz.

G. Hennebergs Siden-Fabrik, Zürich.
(K. & K. Hofleverantör.)

TENAX Kr. 3:75.

Det mest praktiska paraplyställ.

JOSEPH LEJA, Stockholm.

Via postlinien SASSNITZ—TRELLEBORG

förmedlar den snabbaste förbindelsen till kontinenten medelst de stora, elegant och bekvämt inredda *Hjnlångarna Svea* och *Germantia* samt propellerångarne *Rea* och *Imperator*. OBS! Endast en tillbehöring! Vidare genom von Essen & Frick, Malmö, Kontinentkontoret, Trelleborg, och Stockholms Resebureau, Stockholm, genom hvilken senare biljetter till resor öfver hela världen tillhandahållas Svenska rundresbiljetter utlämnas genast utan tillägg af provision.

Försäljning och uthyrning

af goda Pianon o. Orglar. Flerårig garanti. Begagnade instr. tagas i byte.

Pianon, begagnade, från 100, 200, 275 å 350 kr. hos **C. A. V. Lundholm** 28 Hamngatan 28.

Metallfabriksaktiebolaget

C. C. SPORRONG & C:O

23 Regeringsgatan 23 STOCKHOLM

Utför: förgyllning, försilfring, förnickling samt renovering af antika och moderna metallarbeten.

O. A. Nilssons Advokatbyrå

Innehafvare:
O. A. Nilsson, Arthur Rockström, Hofrätts e. o. notarier.
38 Stora Nygatan 38.
Allm. Tel. 2157. Rikstel. 2408.
Kontorstid 9 f. m.—4 e. m. Årsackord på förmånliga villkor. Engelska och tyska talas. (S. T. A. 64263)

F. d. Fru Bloms Inack.-Byrå,

Drottningg. 38, Kl 11—3.

Förmedlar inackorderingar i familj m. g. ref. såväl i staden, som på landet.

Uthyr möbl. samt omöbl. rum, våningar och affärslokaler.

Anskaffar platser för bildade fruntimmer i alla brancher.

Uträttar kommissioner.

Anvisningar å inackord-ställen gratis.

Lämnar underrättelser om privata lek-tioner.

Endast prima varor. Enormt billiga priser.

Slutförsäljning i anseende till affärens upphörande

Klädningsstyger

och alla slags

Garneringsartiklar.

Priserna äro ytterligare nedsatta.

AGNES och MARIA HOLM,

2 tr. 24 Norrlandsgatan 24 2 tr.
Hörnhuset af Kungsträdgården.

VID SUNDBYBERGS GÅRD, Sundbyberg, finnas till salu vackra Hyacinter, Narcisser, Tulpaner och Crocus. Binderier tfforas väl och billigt. Tel. Allm. Sundbyerg, Sundbybergs gård. (309)

ömma omsorger och bevis på sin kärlek, behålla henne hos sig och aldrig, aldrig släppa henne, han måste skiljas från henne, låta henne fara ut i den okända världen därute för att gå till mötes, hvem vet hvad?

»Det löftet kan jag gifva dig tryggt, onkel. Jag vet, att en sådan bekännelse kommer jag aldrig att behöfva aflägga.»

Ja, sådan reste hon ifrån honom, men hvem kunde veta, med hvilka tankar hon skulle vända åter?

Vintern kom och gick. Det var en dag i början af april, en af dessa vårdagar, som föra med sig en aning om sommaren, som föra med sig en längtan, man vet icke hvart eller efter, hvad man super in den friska luften, njuter af solskenet och känner en domning, en behaglig slapphet, som manar till drömmar, drömmar om det okända, det lockande, som skall komma.

Dagen led mot sitt slut, solen skimrade borta i väster, och dess sista strålar förgyllde tornspetsarne och glödde i fönstren på de högsta våningarna.

Elsie Walde satt i salongen i den eleganta våning, som beboddes af doktor Höjer och hans fru, född Bergh. Hon lutade ansiktet nära fönsterrutan för att se ned på gatan med spejande, sökande blickar, som om hon väntat någon. Så reste hon sig, gick fram till spegeln, strök ett par gånger öfver håret, tog bort en tråd från klädningen, såg på klockan, och så tillbaka till fönstret.

»Hvad han dröjer,» hviskade hon. »Nu borde han vara här, äfven om han rest med...»

I det samma hördes en ringning på tamburklockan. Elsie ut, läste upp, fast det i ifvern gick långsammare än vanligt och flög med utropet: »Onkel, käre, älskade onkel,» i armarne på en vildt främmande ung herre.

»Äh, jag ber så mycket om ursäkt, jag trodde, jag tänkte, det... att det...» stammade hon, i det hon drog sig tillbaka, blossande röd.

»Ingen orsak, det försäkrar jag,» yttrade den främmande leende, med sina muntra, bruna ögon fästa på hennes förlägna ansikte.

»Jag vill endast veta, om det bor någon ingeniör Holmkvist här i huset?»

»Holmkvist? Nej, det tror jag inte.»

Fortfarande leende, bugade han sig med ett »tack för underrättelsen» och försvann i trappan.

»En rasande söt tös,» tänkte han, under det han gick, »inte vacker precis, men ändå... Undrar hvem det var? Det kunde vara roligt att träffa henne en gång till.»

Elsie skrattade för sig själf, då hon stängde dörren och gick in.

Ja, nu kom nog inte onkel med det tåget, han hade ej kunnat bestämma, med hvilket tåg han skulle komma, och därför hade hon ej gått ned till stationen för att taga emot honom.

Men nu ringde det, och det var han.

Hon låg i hans famn och grät och skrattade på en gång.

»Käre, älskade onkel, hvad jag har väntat. Ebba och Tom äro på middag, en bjudning, som inte kunde refuseras, och därför får du nöja dig med, att jag ta'r emot dig ensam.»

»Det käraste mottagande jag kan få, det vet du. Får jag se på dig,» fortsatte han och tog hennes hufvud mellan sina händer. »Du är dig lik, stads-luften har inte blekt dina rosiga kinder.»

»Om du visste, hvad jag längtat efter dig,» sade hon och smög sig intill honom, »du har kommit så sällan.»

»Det är inte möjligt, att du längtat mer än jag gjort, Elsie, älskade!»

Det sista kom helt tyst, men hon hörde det och rodnade litet.

»Men nu vill du väl gå upp på ditt rum,» sade hon, bytande om samtalsämne, »och om en halftimme äta vi middag.»

Efter middagen serverade Elsie kaffet i salongen. Hon flyttade fram ett litet bord närmare kakelugnen, där en munter brasa flammade, sköt fram ett par bekväma stolar och hällde upp kaffet.

Richard såg på henne. Aldrig hade han sett henne så intagande som nu. Hon kände hans blick, såg upp och log.

»Hvad tänker du på, onkel?»

»Jo, jag tycker, att det är precis som hemma på Videnäs ibland, då du och jag voro ensamma.» (Forts.)

VASATEATERNS senaste nyhet »Colinette», komedi i fyra akter af G. Lenôtre och G. Martin, visade sig vara en med ganska mycken fyndighet och kvickhet utförd tidsmålning från Ludvig XVIII:s Frankrike, om än åtskilligt i intrigens anläggning och den kvinnliga hufvudfigurens gestaltning erinrade om Scribes »När damerna föra krig» och Sardous »Madame Sans-Gêne». De två första akterna voro skäligen matta, hvaremot den tredje och i all synnerhet den fjärde gjorde sig förträffligt, understödda af ett i allmänhet godt utförande.

Hr Eliasons konung Ludvig var en ypperligt genomförd typ och något helt olika mot allt, hvad denne mångsidige och intelligente skådespelare fört gifvit. Som Colette de Rouvray var fröken Gottschalk i främsta rummet vacker — hennes skönhet tyckes tilltaga med hvarje ny roll — och hon spelade med mycken bravur. Hr G. Fredriksons hertig och hr V. Lundberg som den gamle ädlingen på svältkur voro båda ett par ypperliga prestationer. Hr Lundberg erinrar för öfrigt med sin torra, träffsäkra komik och sin nasala stämma ej så litet om Fredrik Deland.

Hrr O. Byström, Barcklind, Nyblom och Lambert samt fröknarna Johansson och Friberg utförde mer eller mindre förtjänstfullt de öfriga viktiga rollerna.

Kostymuppsättningen var särdeles lysande.

FILHARMONISKA SÄLLSKAPET gaf i tisdags sin andra abonnementskonsert för säsongen och lät därvid höra två för vårt musiklif nya verk. Framst på programmet stod den hädangångne arkitekten P. U. Stenhammars ofullbordade oratorium »David och Saul», hvars melodiska friskhet och klara gestaltning gjorde dess upptagande nu till en lämplig hedersgård åt minnet af denne blide och lyckligt begåfvade svenske tonsättare, som dog för jämnt 25 år sedan, eller i februari 1875.

Med anledning af detta kvartsekelminnes hufvudstämning, hvilket erhöill ett ökad intresse därigenom, att den aflidnes redan så framstående son Wilhelm Stenhammar ledde utförandet af sin faders verk, har Idun ansett lämpligt att i dagens nummer med sitt porträttgalleri införlifva bilden af den bortgångne tonkonstnären.

P. U. STENHAMMAR.

Per Ulrik Stenhammar var född år 1829, son af prästen och naturforskaren Kristian Stenhammar, och blef efter fullbordade studier arkitekt vid öfverintendentsämbetet och k. Serafimerordensgillet samt år 1866 agrée och lärare vid konstakademien.

Stenhammars musikaliska kompositioner bestå företredesvis af andlig musik, däraf åtskilliga särdeles vackra solosånger, dels till ord ur konung Davids psalmer, dels till andra religiösa texter.

Beträffande såväl hans nu uppförda oratorium som konsertens andra tonverk, A. Bruckners »Te Deum», skola vi i nästa nummer återkomma till ett närmare omnämnande.

FJÄRDE KAMMARMUSIKSOAREN var synnerligen intressant. Först på programmet stod Normans klara, idylliska och välljudande stråksexett i a-dur, hvilken af Aulinska kvartetten, förstärkt med så eminenta förmågor som förste hofkapellmästaren Nordqvist och musikdirektören Borgstedt, erhöill ett alldeles förträffligt utförande. En komposition af helt annat slag var den därpå följande pianotriön i g-moll af Smetana. Med sina rika, nästan orkestrala klangeffekter och genom dess briljanta framförande af hrr Stenhammar, Aulin och Carlson verkade den helt enkelt tändande på den led-samt nog ej alltför talrika publiken. Soarén afslöts med en stråkkvartett af Haydn.

”Sekelminne.”

MINIATYRUPPLAGA af svenska almanackan,

emalj och silver, 6 kr., förgylt 7 kr. Ett solidt och värdefullt minne från det nya seklets början hos Hofjuvelerare K. ANDERSON, i Jakobstorg, Sthlm.

Professor G. Cederschiöld

behandlar med egen massagemetod: nerv- och kvinnosjukdomar, mag- och tarmsjukdomar, näs- och svalkatarr m. m. Engelbrektsgratan 5. Träffas hvardagar 2-4. — Tel. Östern. 28 26.

Tandläkare

John V. Lindh-Hygrell, 11 Birgerjarlsgratan 11. Rådfrågnings-tid 1-2. — Allm. tel. 180 57.

Tandläkare Sjöquist

Drottninggatan 68, Stockholm.

TANDLÄKAREN

Arthur Wijkander, Skeppareg. 4, n. b., 2:a huset fr. Strandv. Rådfrågnings-tid 11-2. Allm. tel. 167 97.

Köp Foulard-Siden!

Begär mönster af våra vår- och sommar-nyheter.

Specialitet: Tryckt Siden-Foulard, Rayé, Cadrillé, Rä- och Tvättsiden för kläder och blusar från 90 öre pr meter.

Vi sälja i Sverige direkt till privata och sända de utvalda sidentygerna tullfritt och franko till bostaden.

Schweizer & Co., Luzern (Schweiz.)

Siden-Export. (B)

RUDOLF GJÖRLOFF, 8 Norrlandsgatan 8. Artificiella tänder. Plombningar. Obs. Billiga priser. Brunkeberg, 1008. Rikst. 4632. Mottagnings-tid 10-3, 5-7, sönd. 10-1.

D:r Pontins Sjukhem för kvinnl. pat. med mag- o. tarmsjukdomar. St. Badstugatan 6. Rikst. 5317.

Damhårabeten.

Peruker, Benor, Flätor, Lånkar m. m. i tusental hos Herr och Fru E. MALMBERG, 58 Klarabergsgatan 58.

Pärmar

till IDUN 1899 finnas att tillgå. Pris 2 kronor. Iduns Expedition.

Banyuls Trilles.

Ett aptitgifvande, magstärkande vin, afsedt för konvalescenter och svaga personer i allmänhet. Rekommenderadt af många hrr läkare.

Pris pr butelj kr. 3.50 hos Högstedt & Co., Stockholm, 32 Regeringsgatan

GÖTEBORGS

K E X
Enda i landet Efter Engelsk metod
Kongl. Hofleverantör

Guldmedalj 1891 * 1896 * 1897

FOTOGRAFIER AF CARLXIV JOHANS UTSTÄLLNING, RIKSDAGENS ÖPPNANDE SAMT ALLA NYHETER Å

A. BLOMBERGS ATELIER

5 HERKULESGATAN 5 NYTT: INTERIÖRER VID MAGNESIUM-LJUS UTAN RÖK.

PORTRÄTTERING I HEMMEN, NU SÅ MODERNT, UTFÖRES SOM SPECIALITET, STORT LAGER AF VYER ÖFVER STOCKHOLM MED OMGIFN. OLJEMÅLNINGAR TAGAS KONSTNÄRLIGT. STUDIEBILDER AF GAMLA STOCKHOLM NU PÅ LAGER.

PRISBELÖNT I IN- OCH UTLANDET.

Stockholms Ambyrå, Brahegatan 17, anskaffar ammor och barnsköterskor. Fru Cederlöf. Allm t. 5005.

ETT VÄLSKAPADT FLICKEBARN upptages som eget i ett handverkarehem där inga egna barn finnas. Om värd utlofvad. Tretusen kr. önskas. Svar t. »Flickebarn M. E. S.», Iduns exp., Sthlm. (264)

Lektyr!

Ett antal äldre ärgångar realiseras till betydligt nedsatta priser och erbjuda för dem, som förtut ej äga desamma, en billig, omväxlande och lärorik lektyr. Mot insändande af nedannämnda belopp till Expeditionen af Idun, Stockholm, erhålles inom Sverige portofritt:

Idun 1893 (nr 1 felas)	2: 25
Idun 1894 (komplett)	2: 25
Idun 1895 (julnumret oberäknadt)	2: 50
Idun 1896 (d:o d:o)	2: 50
Idun 1897 (d:o d:o)	3: —
Idun 1898 (med juln.)	3: 50
Iduns julnummer 1894	0: 20
Iduns julnummer 1898	0: 55
Barngarderoben 1898 (12 nr)	1: —
Kamraten 1894 (nr 19 felas)	1: 25
Kamraten 1895 (nr 7 felas)	1: 50
Kamraten 1897 (nr 18 felas)	1: 50
Kamraten 1898	2: —

Vid rekvisitionen, som skall åtföljas af likvid, torde noga uppgifvas, hvilken af ofvannämnda ärgångar som önskas. Exp. af Idun.

Praktisk Trädgårds- o. Hushållsskola för kvinnlig ungdom.

Vid Tryserums prästgård i Norra Tjust, en (1) mil från Valdemarsvik, komma undertecknade att i början af april d. å. öppna en dylik skola. Kursen är beräknad för fem månader, eller till omkring 20 sept. Undervisning meddelas såväl praktiskt som teoretiskt i allmän trädgårdsskötsel, såsom trädplantering, fruktodling, fruktämmande (pomologi), blomsterodling inom hus och å fritt land m. m., samt hushållslära, husliga göromål, bakning o. d., och speciellt i användning af trädgårdsalstren, konservering, beredning af saft och fruktviner.

På samma gång insikt och praktisk färdighet vinnes i en hel del kvinnliga göromål, nödvändiga för ett välordnad, behagligt hem, kan kursen — enligt läkares utsago — med fog rekommenderas som ett rekreationsmedel och ett tillfälle till stärkande af de fysiska krafterna.

Afgiften är 50 kr. för månad. Prospekt och alla närmare upplysningar, som kunna äskas, erhållas omgående om bref därom adresseras till någon af undertecknade, adr.: Wester Tryserum. — Tryserum i febr. 1900.

P. A. Arman, Kyrkoherde.

Fru Anna Arman. (G. 95397)

Fru Stina Rodenstams Hushålls-Skola, Hudiksvall.

Läroämnen: Matlagning, kläd- och linnesöm, glansstrykning, handarbeten, glödfritt, träskärning m. m. Prospekt på begäran. (G. 11235)

Af sångare och talare,

af alla, som vid lämplig användning af Salubrin försökt detsamma mot halsåkommor, berömmes det såsom det bästa af dem försökta medel.

Gurgling med starkt utspädd Salubrin verkar välgörande, men är otillräcklig vid svårare fall.

Värmande salubrinomslag medföra god verkan icke endast mot svullna halskörtlar och yttre ömhet utan äfven i många fall af inre åkommor.

Den mest gynnsamma verkan har inandningen af Salubrin visat sig medföra. Vid svårare halskatarrer är det behöfligt begagna sig af särskilda salubrininandningsapparater.

Lämpliga apparater jämte beskrifning om deras användning kunna erhållas genom försäljare af Salubrin.

LIEBIG Company's KÖTT-EXTRAKT

Endast äkta

Liebig

när hvarje burk bär namnteckning

Drygast, därför billigast.

En gros endast hos bolagets korrespondenter för Sverige

OTTO DAHLSTRÖM & Co., STOCKHOLM.

(S. T. A. 68543)

Öfverträffad till frambringande af en vacker hud.

KALODERMA

KALODERMA-GELÉE :: KALODERMA-TVÅL

F. WOLFF & SOHN, KARLSRUHE.

Erhålls å Apoteken samt i 1:sta klassens Parfymeri- o. Frisér-Affärer.

Aktiebolaget

Fabriken

C. O. Borgs Söner, Lund.

anlagd

Färgeri, Kemisk Tvättanstalt, Ullspinneri, Väfveri, Garn- och Väfnadshandel.

år 1739.

Guldmedalj vid flera utställningar.

Vi rekommendera vårt rikhaltiga lager af alla slags garn, i såväl ull som bomull, till billigaste priser i äkta, fornordiska värtfärger, passande till

Konstväfnad i allmogestil.

Förfrågningar om lämpliga garnsorter och färger besvaras omgående och prof med prisuppgifter sändas på begäran.

1-öres KEX,

utmärkt välsmakande rekommenderas till kaffe och té, finnes hos hrr speceri- och delikatesshandlare.

Aktiebolaget Örebro Kexfabrik.

LEDIGA PLATSER

HUSHÅLLERSKA.

Å en större egendom önskas till den 24 april en hushållerska, kunnig, pålitlig, stad-gad och med godt lynne. Betyg och lönevillkor till Fru Gyllensvärd, Lamhult. (243)

BARNFRÖKEN, kunnig i sömnad, får mycket god plats 15 april, på egendom nära Stockholm. Barnens ålder 4 och 12 år. Betyg och fotografi sändas till »15 april», Iduns expd., Sthlm.

FRANSK el. schweizisk bonne får god plats ej långt från Stockholm. Svar sändas till »1 april», Iduns Exp., Stockholm.

LÄRARINNA, anspråkslös, ej för ung, får plats genast i enkel familj, att undervisa en nio års flicka i vanliga skolämnen och handarbeten. Lön 100 kr. pr år. Adr. Lilleskog p. r. (249)

EN BILDAD, barnkär, undervisningsvan flicka eller den som genomgått något småskoleseminarium, erhåller plats på egendom, att handbafa och undervisa två barn 6-7 år. Svar med rek., anspråk, ålder och fotografi till »Barnkär», Göteborgs Af- och blads kontor, Göteborg. (251)

EN BÄTTRE FLICKA önskas nu genast eller 1:a mars såsom sällskap och hjälp i två fruntimmers hushåll. Skall vara kunnig i sömnad och villig att ensam sköta alla inomhus förefallande göromål, förutom de gröfre sysslorna. Närmare upplysningar Karlplan 2, 3 tr. t. v., säkrast 9-10 f. m. och 5-6 e. m. Tel. Östermalm 31 41.

EN HUSHÅLLSFRÖKEN.

En enkel, anspråkslös, bildad flicka, ej för ung, kunnig i matlagning, bakning, syltning och sömnad, får plats i läkarefamilj, där två jungfrur finnas. Sökande bör vara ordentlig och pliktrogen samt barnkär. Svar med uppgift om anspråk, betyg och fotografi torde adresseras till »A. C. N.», Båstad. (258)

ETT FLERTAL

goda platser för lärarinnor samt praktiska flickor, fullt kunn. i all matlagning, bak m. m. finnas skrymsamt söka. Nya Inackorderingsbyrå, Brunkebergsgatan 3 B. Etalier. 1887.

EN LÄNSSJUKSKÖTERSKEPLATS

i Hallands län med station i Varberg blir ledig den 1 april 1900. Villkor: 600 kronor om året jämte dagaföring för icke epidemiska fall. Ansökningar åtföljda af intyg om genomgångna kurser å så väl epidemisjukhus som större lasarett, torde insändas före den 1 mars till Doktor ALMER, adress Varberg. (S. T. A. 69671)

HUSHÅLLERSKA

med fullständig kunniighet uti landthushåll, duglig, ordentlig och skicklig i all slags matlagning och bakning samt med ett jämnt lynne och förstånd att sköta göromålen och vara sparsam och samvetsgrann, får god plats på hergård till den 24 april om tillförlitliga rekommendationer sändas till »Landthushåll», Örebro. (235)

FINT BILDAD ung dam, hemmastadd i franska språkets talande, svenska språket samt något musik, önskas såsom sällskap åt tvänne unga flickor å egendom i Småland. Svar till »Värdefull», Vexjö p. r. (G. 95029)

Den 24 nästkommande April blir plats ledig för en engelsktalande kammarjungfru, och har den företräde, som är kunnig i sömnad. Svar till »Kamrerare», Öfverums Bruk, Öfverum. (G. 95181)

GOD PLATS finnes ledig 24 april att sköta ett barn, som nyss börjat skolan. Sökanden bör vara intresserad af barn, fullkomligt frisk, ordentlig och pålitlig, samt van vid sömnad. Utmärkta rekommendationer nödvändiga. Betyg etc. torde sändas till fröken Ellen Ahlberg, Göteborg, Vasagatan 35. (197)

Den 24 nästkommande April blir plats å landet ledig för Hushållerska kunnig i såväl finare som gröfre matlagning. Engelsktalande har företräde. Svar till »Kamrerare», Öfverums Bruk, Öfverum. (G. 05180)

LEDIG PLATS.

Den 1 mars kan en barnkär, enkel och pålitlig flicka få plats att hjälpa till med lättare inom hus förekommande sysslor i bättre familj, att följa och hjälpa barnen tillsammans med husmodern samt handarbete, hvad som kan medhinnas. Svar helst med fotografi och rekommendationer till »Bättre flicka», Allmänna Tidningshandeln, Norrköping. (G. 11346)

SKOLFÖRESTÅNDARINNA.

Till lediga befattningen såsom föreståndarinna och lärarinna vid Malmö högre läroverk för flickor kunna ansökningar, åtföljda af ålders- och kunskapsbetyg och ställda till läroverkets styrelse, ingifvas till den 31:sta instundande mars kl. 12 på dagen. Befattningen, som tillsättes med sex månaders ömsesidig uppsägningssätt och med förbindelse att inträda i svenska lärarinnornas pensionsinrättning, tillträdades den 1:sta nästkommande augusti och är förenad med årlig lön tvåtusen kronor, ethundra kronors årligt bidrag till insättning i pensionsinrättningen och bostad om 3 rum, jungfrukammare och kök jämte bränsle. (J.G.H.4893)

FLICKA ELLER FRÖKEN, enkel, med godt lynne, kunnig i matlagning, vanliga hushållsgöromål och väfning, samt villig att äfven utföra dessa, får plats 1 maj hos mindre handverkarefamilj i norrländsk stad. Uppgift om ålder, föregående platser, löneanspråk m. m. adresseras till »A. W. 60», Iduns exp. f. v. b. (325)

ATT SKÖTA 2 små gossar och gå frun tillhanda finnes plats nu ledig på landet, för 20-30-årig daglig, arbetsam barnfröken, mot 50 kr. pr år. Anses som medlem af familjen. Musikalisk person har företräde. Svar till »Pålitlig», Degerön p. r. (322)

ETT GODT HEM i större landsortsstad finnes plats för en anspråkslös, väluppfostrad flicka, som vill åtaga sig att med kärleksfullhet och omtanka vårda två små flickor om 2 och 3 1/2 år, god hälsa och goda rekommendationer fordras. Uppgift å lönepretentioner, samt porträtt torde sändas under adress »S. M.» Greffuregatan 40, 2 tr., Stockholm. (326)

EN ANSPRÅKSLÖS och barnkär lärarinna erhåller plats nu genast i enkelt landbrukarehem att undervisa fem barn i vanliga skolämnen, språk, musik och handarbeten. Svar med uppgift å lönepretentioner jämte fotografi sändas till »Landbrukare», Ulfstorp. (265)

Sjuksköterskeplatsen

vid järnvägsbyggnadens sjukstuga i Luusavaara kungödes härmed till ansökan ledig att tillträdas den 1 Mars detta år. Lönevillkor 4 kronor om dagen jämte fritt husrum och vedbrand. Ansökningar åtföljda af betyg insändas till Järnvägsbyråns härstades Sjuksköterskan skall vara examinerad. Gellivare den 14 Febr. 1900. (G. 95534) ARBETSCHEFEN.

FÖR EN ENKEL, stillsam, ordentlig flicka finnes plats att hjälpa och läsa högt för en gammal, svagsynt dam samt att biträda med inom familjen förekommande sömnad och lättare göromål. Svar nästast med uppgift om löneanspråk t. fru I. Essén, Alingsås. (257)

PLATSSÖKANDE

EN 28-ÅRS bättre flicka önskar till våren hushållerske- eller värdinneplats hos bättre enkel ungherre eller i god familj. Har för fyra år sedan genomgått hushållsskola och sedan dess på egen hand förestätt hushåll. Är äfven kunnig i väfn. och hvarjeh. handarb. Annan genomgått två månaders hushållskurs på hotell. Goda rek. från förut innehafda platser. Svar emottas tacksamt till »Skånska 28», Karlshamn, p. r. (270)

SKICKLIG kvinnlig gymnast önskar till Mars månad plats hos familj på landet eller i stad, äfven medfölja patient utomlands. Svar: »Gymnast i mars», Iduns exp.

UNG BILDAD FLICKA, som genomgått kurs i matlagning, önskar plats i familj som sällskap och hjälp af frun. Svar märkt »19» Smål. Alleh:s kontor, Jönköping. (G. 11318)

ENKEL bildad flicka, något musikalsk, kunnig i matl. bakning, syltning, sömn., söker plats. Arbetsam, ordentlig, rask, tilltagsen. Svar: »Sparsam» adr. S. Gumælii Annonsbyrå. (G. 887)

EN UNG, bildad, musikalsk flicka önskar plats i familj, helst i stad, nu genast eller senare såsom sällskap och hjälp. Van vid alla hushållsgöromål och finare handarbeten. Äfven villig att passa barn samt kunnig i kontorsgöromål. Svar inom 14 dagar till »20 år», Landskrona p. r. (269)

ORDENTLIG HUSA,

med goda betyg, söker plats till våren i fint hem. Svar emottas med tacksambet till »Martha», Djursholm p. r. (259)

EN UNG FLICKA önskar komma i en bildad familj på landet för att mot fritt livre hjälpa till i hushållet. Hon är villig betala något. Svar till »Läkaredotter», adr. S. Gumælii Annonsbyrå, Stockholm. (G. 816)

Une jeune dame

de langue française désire une occupation journalière de 1 à 2 heures auprès de jeunes enfans, pour enseigner sa langue; ou comme lectrice auprès de personnes âgées. Adresse »Occupation», postkontoret Ridaregatan, Stockholm. (S. T. A. 69738)

EN BÄTTRE FLICKA önskar komma i familj, för att mot fritt livre få lära hushåll. Är villig deltaga i inom hus förefallande göromål. Svar till »Iris», Öppmanna p. r. (253)

EN ENKEL

och anspråkslös flicka af god familj, med godt sätt, frisk och stark, önskar mot fritt livre plats i prästgård eller å större landegendom, för att lära sig matlagning och för öfrigt deltaga i de husliga göromålen. Svar emottas tacksamt af »Lisa 19 år», Sköfde p. r. (S. T. A. 69711)

PLATS.

Ung, bildad bildad flicka, som genomgått hushållsskola, önskar plats i bättre hem som hjälp och sällskap. Svar till »E. D.», torde godhetsfullt inlämnas till Iduns expedition f. v. b. (261)

EN 37-ÅRIG prästdotter, med godt och jämnt lynne samt god handstil önskar med snaraste plats, helst i familj på landet, som skrif- och läsböjare, samt hjälp med lättare göromål inom hemmet. Eller också som lärarinna för mindre barn. Goda betyg kunna föres. Svar till »M. J.», Iduns Expedition. (244)

17-ÅRIG, bättre flicka önskar komma i fin, musikalsk familj, som sällskap och hjälp. I utbytte önskas lektioner i piano och fiol. Svar till »17 år», Iduns exp. (248)

VÄFVERSKA,

skicklig i konst- och drällväfnad, söker plats till aprilflyttningen. Svar till »Väfverska 1900», adr. Svenska Telegrambyrå, Malmö.

EN ANSPRÅKSLÖS, 30-årig flicka, kunnig i sömnad, önskar mot fritt livre, eller någon betalning, komma i ett bättre hem på landet, helst prästhem, för att lära hushåll och deltaga i inomhus förekommande göromål. Svar till »Enkel», Helsingborg p. r. (255)

EN ANSPRÅKSLÖS, frisk och stark flicka af god familj önskar plats, som hjälp och sällskap hos ensam dam, eller i familj. Svar till »21 år» emottas tacksamt till Iduns exp. f. v. b. (256)

EN PROPER och ordentlig husjungfru söker plats till våren, i fin familj. Äfven kunnig att sköta späda barn. Helst till herrskap, som ämna resa utrikes i sommar. Svar till »Redbar och proper», Upsala poste restante. (257)

EN 19-ÅRIG flicka från godt, men enkelt hem, önskar komma i bildad, aktad familj på landet, för att deltaga uti och grundligt lära matlagning, samt allt, som förekommer i ett väl ordnad hem. Svar jämte prisuppgift till »Familjemedlem», Vagnhärad. (185)

MOT FRITT LIVRE önskar en 22 årig, ung norsk flicka, med lust för arbete, plats i bild. familj för att lära all, hvad till ett hushåll hör. Svar till Karin Dahl, Finspong. (194)

EN BÄTTRE FLICKA,

kunnig i matlagning, konstväfnad och handarbeten, önskar plats som hjälp och sällskap af frun. Kan äfven hjälpa till med kontorsgöromål. Svar till »Medlem af familjen», Hörby p. r. (326)

PLATS att gå frun tillhanda önskas af en anspråkslös flicka af god familj. På lön fastes ej afseende, blott på ett vänligt bemötande. Svar torde godhetsfullt insändas till »Huslig 1900», Högfors.

PLATS SOM SÄLLSKAPSDAM, eller att gå frun tillhanda, önskas af en ung anspråkslös flicka. Är villig att hafva till syn om barnen. Svar märkt »23 år» torde sändas till Gumælii Annonsbyrå, Malmö.

F. d. Fru Bloms Inack.-Byrå, Drottninggatan 38, finnes att tillgå Lärarinnor, Vårdinnor, Hushållerskor samt bättre flickor att gå frun tillhanda.

UNG, kvinnl. värk. gymnast önskar någon plats att medfölja till Parisutställningen eller å annan utrikes resa. Svar till »Resa», Iduns exp. (308)

EN UNG, BÄTTRE FLICKA, som genomgått kurs i handarbete och för närvarande i hemmet deltagar i husliga göromål, önskar mot fritt livre komma i ett godt hem, där piano finnes, för att deltaga i husliga göromål och blifva ansedd som medlem af familjen. Svar till A-o, Arvika p. r. (323)

GOD INACKORDERING

för en ung flicka kan erhållas i trefligt, musik. hem, där ungdom finnes, äfven kan tillfälle erbjudas att lära hushåll. Svar till »R. S. B.» Vesterås, p. r. (268)

TÖCHTERPENSIONAT, LÜBECK.

Eine Dame, die viele Jahre als Erziehlerin in England thätig war, wünscht junge Mädchen bei sich aufzunehmen u. verspricht sprachl. Ausbildung u. liebevolle Pflege. Beste Rek. Prospekte durch die Vorsteherin Ida Lücke, Breitestrasse 79.

TVÅ UNGA FLICKOR kunna få helinackordering på landet för sommaren i godt hem, beläget invid det natursköna Klövehalla och i närheten af Skärålid. Vidare besked lämnas genom korrespondens med »Klippans» p. r. pr Klippan, Skåne. (189)

Hannover.

I mitt pensionat för unga flickor ur goda fam. finnes åter några platser. Läget sundt, i närh. af skog. Ömmaste värd., underv. i kontinental språk, musik, mäl., handarb. m. m., samt om så önskas äfven i hushåll. Pensionärernas antal begränsas. I Stockholm hafva hr och fru kommandörkapten H. af Sillén, Linné. 85, godhetsfullt åtagit sig lämna närm. upplysn. Vidare genom korresp. Fru H. Boley, Fresenstr. 23 A, Hannover. (S. T. M. 47534)

SOM HUSHÅLLSELEV

önskar en flicka till sommaren inackordering i treflig familj i södra Sverige. Svar med prisuppgift till »N. N. 1900», p. r. Helsingborg. (254)

Gahnelit
för munnens, svalgets och hudens
m. m. vård
tillverkas under kontroll af professor
CARL SUNDBERG.
Öfverfettad
Gahnelit-tvål.
Ny, pillerad tvål,
gör huden fin och mjuk.

KÖKSALMANACK

Redigerad af MATHIOLA.

**FÖRSLAG TILL MATORDNING
FÖR VECKAN 25 FEBR.—3 MARS.**

Söndag: Kejsarsoppa; gös å la Homburg; hjärpar med gön sallad; moss-pudding.

Måndag: Pepparrotsgädda; riskräm med aprikoser (torkade).

Tisdag (fettisdag): Fläskkarré med brynt potatis; fyllda semlor med mjölk.
Onsdag: Potatissoppa; bräckt medvurst med äggröra.

Torsdag: Ärtor med fläsk; tunna pannkakor med sylt.

Fredag: Salt kött med pepparrotssås och potatis; saftsoppa med russin.
Lördag: Jerusalemsoppa; surstek med maccaroniomelett.

RECEPT:

Kejsarsoppa: God, stark köttstyck kokas med tapiocagryn och uppsilas; får koka upp med ett par glas sherry och litet konjak. Hårdkokta äggulor och fyllda maccaroni illäggas. De senare tillagas sålunda maccaroni brytas och förvällas, fiskfärs, som färgas röd med karmin och lägges i en strut med ett litet hål i botten, pressas ned i maccaronistängerna, som därefter få koka en liten stund; skäras sedan snedt, så att den röda färgen blir synlig.

Gös å la Homburg: Gösen fläkes, fläs och urbanas, beströds med salt och får ligga så ett par timmar, hvarefter den väl aftorkas, smörjes med sammanrörd äggula och smör och beströds på bägge sidor med rifebröd och rivna parmesanost. En långpanna bestrykes med kallt smör, fisken lägges däri och begytes med smält kräftmör och litet grädd, och pannan insättes i tåligen varm ugn att stå tills fisken fått ljusbrun färg. Öfverlöses ofta med sitt spad. Serveras med champignonsås.

Mosspudding: 8 hela ägg, en sjättedels liter grädd, och lika mycket hvitt vin, 213 gr. socker, saften och det rifa skalet af 2 citroner vispas öfver elden tills det tjocknar; uppsläs att svalna, då två tredjedels liter till hårdt skum slagen grädd nedlöses i krämen. Sist nedlöses 10 skivfor gelatin, upplösta i litet vatten. Uppslås i formar eller geléskålar.

Riskräm med aprikoser: Torra aprikoser läggas om kvällen i vatten och kokas andra dagen med detta vatten till mos. Risgryn kokas i vatten till en tunn gröt ganska länge, så att grynen synas nästan smälta, då frukt-moset illäggas. Synes krämen då väl tunn iröres litet rismjöl eller maizena, upp-

blött i litet mjölk. Då krämen svalnat, men ej stelnat, uppblandas den efter smak med söt grädd. Ställes att kallna och serveras med mjölk. Socker och citron tillsättes efter smak, sedan frukt-moset blifvit irördt.

LÄKARERÅD

ENHVAR af Iduns läsarinor öger att å denna afdelning erhålla fria läkareråd. Förfrågningar insändas till redaktionen med påskrift: »Till Iduns läkare».

TACKSAM. Som tillfälligt medel kan Ni använda en lösning af 20 gram brom-natrium i 200 gram Valerianainfusion och därpå taga en matsked under mid-dagen, en under kvällsmåltiden och en då Ni går till sängs. Men fortfar det onda, bör Ni personligen vända Er till läkare.

MARIA. Genom s. k. thyreoideatabletter (2—4 om dagen) kan man nog vinna en tillfällig minskning i kroppsvikt, men de äro ej alldeles ofarliga och och kunna naturligtvis ej ständigt användas, hvilket också är fallet med laxermedel, som ju också eljes kunna hafva dylik verkan. S. utsumman är, att om Ni önskar resultat, måste Ni bekväma Er till det enda säkra medlet — diet!

ANHEMA. Det är blott upphostningarna, som äro smittoförande och dessa blott, om de få torka in (på golf eller väggar eller annat) och därigenom komma in i lungorna med den inandade luften.

FRU THERESE. 1) Följ noga föreskrifterna för 23 år 1) i n. r. 7. 2) Med afseende på Er fetma gäller att undvika socker och sötsaker (ellerätter o. d.), potatis, mjöl och grymat minnska brödtäandet väsentligt samt förtära högst 100 gram flytande (af hvad slag det vara må) till hvarje måltid. Sofva (ligga) litet och promenera mycket understöjer kuren.

EN SYSTER I FINLAND. Jo, ganska visst en följd af denna »oro». Vi förmoda, att detta just vore ett lämpligt fall för hypnotism.

EN BEKYMRADE FINSKA. Ni kan försöka använda, tjockt påstruken tre gånger dagligen följande salva: salicylsyra vismut, 2 gram borsyra, 2 gram, zinkoxid och potatismjöl af hvardera 10 gram samt lanolin och vaselin af hvardera 15 gram. Ingen tvättning. Dieten måste ändras vid denna ålder.

ELSA. 1) Beror antingen på en kattarr, och i så fall behöfves vanligen lokal behandling hos läkare, eller också på blodbrist, hvilken sannolikt är orsak till 2), hvarför Ni torde följa föreskrifterna för 23 år 1) i n. r. 7.

H. N. Ingrid morgon och afton en salva af 50 centigram borsyra 50 centigram hvitt precipitat, 5 gram lanolin och 5 gram vaselin.

IRIS. 22 år. Intet att göra.
ÖDEMARKSBO. 1) och 2) Hvarken ofarligt eller »blodienande». 3) Lätt-upplösligt eller antiseptiskt. 4) I parasoll och bredbrättad hatt. 5) Troligen någon muskelsvullnad (myit); i så fall massage. 6) och 7) Därom är omöjligt yttra sig utan undersökning, men obehagen torde ej ha mycket att betyda i alla händelser. 8) Ja, t. ex. d. r. Ullgrens. 9) Aseptin. 10) Nej, något särskildt »preparat» finnes ej, men Ni bör förtära öfvervägande de saker, som förbjudas i svaret till fru Therese 2) här ofvan samt dricka 1½—2 liter mjölk dagligen. 11) Nej.

ANNA. 24 år. På så knapphändig upplysningar kan Ni väl ej begära att vi utan undersökning skola kunna gifva råd. Vänd Er personligen till läkare. S. v. H. Vi tro, att det just i ett dylikt fall vore mycket lämpligt att försöka hypnotism. — Jo, utom de af Er nämnda läkare, synselsätter sig även d. r. Hiller (i Stockholm) speciellt med dylik behandling.

K. P. 1) Försök att flere gånger dagligen ingnida tannofon. 2) Se svar till Pansy i n. r. 3.

LANDTBO. 1) I sådant fall torde det bli svårt att vinna något resultat. Jäm-för i alla händelser svaret till Therese 2) i detta n. r. 2) Om så är blir det nödvändigt rådfråga specialist (öronläkare). 3) Undvik ärtor, kål, kålrotter, potatis, fläsk, feta säser, sötsaker och dylika gasbildande ämnen. 4) Dagliga sköljningar med ljumt vatten. Sannolikt behöfves dock behandling (lokal) hos läkare.

KLAN (KLARA?). »Mjell-liket utslag» — ja, af ett dylikt knapphändigt namn kan man ej ens gissa sig till, hvad det är för utslag.

AUORE. Nej, det är ej skadligt. **HÄCK.** 1) 2) och 3) Sannolikt s. k. myiter. Botas genom massage. 4) Vi kunna ju ej utan vidare säga, hvar på detta beror. Sannolikt beror väl det dock på en kronisk svalg- och näskatarr. 5) Intet att göra.

IRIS. 21 år. Se svar till Knoppen i n. r. 4.

Dr —d.

Prenumerera på
Iduns Modetidning!

**BARNÄNGENS
antiseptiska
Vademecum.**
Nutidens yppersta * *
* * toalettmiddel.
Oskadligt. Välsmakande. Äger
största antiseptiska värde. Är mång-
sidigast gagneligt. Blir i längden
billigast.

SVAR

ENHVAR af Iduns läsarinor uppmannas litigt att till inbördes nytta i mån af förmåga besvara insända frågor. Svaren insändas till redaktionen, och angifves alltid tydligt nummer å den fråga de gälla. Åt de tre af våra läsarinor, som under årets lopp tillfylltestgörande besvarat det största antal frågor, komma vi som en uppmuntran att vid dess slut utdela tre pris, hvardera bestående af 25 kronor. Förden-skull bör en hvar, som insänder svar, alltid underteckna med samma signatur.

N. r. 52. Atskilliga afbildningar af »Ex-libris» jämte upplysande text funnos i månadskriften Varia för 1899. C. M. Carlander har utgivit en förtjänstfull svensk biblioteks- och bibliofil-historia under titel »Svenska bibliotek och Ex-libris» (3 bd, 1889—94). I k. biblioteket finnes en rätt stor samling vackra svenska ex-libris, förfärdigade af så framstående gravörer som Floding, Reen, Gillberg och Snack. Sävdt känt är, finnes från 1595 det äldsta kända svenska bokmärket; redan under förra hälften af 1500-talet brukades ex-libris i Italien och Tyskland.

— C. M. Carlander, Svenska Bi-liotek och Ex-libris, I—III (Stahlm 1889—94, innehåller uppgift om samtliga kända svenska ex-libris, flertalet äfven afbildade. Arbetet är nu utgått ur bokhandeln, men finnes tillgängligt å hvarje större offentligt bibliotek. I II a delen sid. 75 och följande samt III: e delen sid. 538 och följande finnes en utförlig förteckning på ex-libris-litteratur.

Den engelska tidskriften »The Studios» behandlar i sitt vinternummer för 1893 »Modern bookplates and their designers» med talrika afbildningar. (Pris 1 kr.) Andra arbeten: Egerton Castle, English Book-Plates. An illustrated handbook for students of Ex-libris. London, Bell & Sons, 1892 (6 å 8 kronor). Walter Hamilton, French Book-Plates, samma förlag, år och pris. Warnecke, Die deutschen Bücherzeichen von ihrem Ursprung bis zur Gegenwart. Berlin 1900. Bou-chot, Les Ex-libris. Paris 1890. »Ex-libris» tidskrift utgifven af Ex-libris Verein i Berlin.

Ex-libris.
N. r. 53. Hafva nickelsaker gråa fläckar, har förnicklingen gått af. De måste förnicklas omigen.

George de Lobau.
N. r. 54. Silver hålles blankt genom att gnidas med en liten hellnesservett; ju svartare den blir, ju mera nytta gör den. Ännu bättre är sämskskinn (finnes i skoaffärer). Har det emellertid blifvit mycket fult och behöfver rengöras, tillagar man lut af 1 liter ljumt vatten, 2 matskedar salmiak och litet tvål, hvar silfret tvättas och borstas. Det blir mycket blankt, när det sedan torkas väl med linne. Det kan också tvättas blott i såpvatten och sedan gnidas med magnesia. Teskedar, som blifvit bruna af ägg, skuras först med aska eller salt. För nysilver kan användas silfverpöler-tvål, som köpes hos parfymhandlare.

Stella.
— Oändligt många bra sätt att putsa silver finnes. För min del föredrager jag framför alla andra följande, såsom varande utmärkt och alldeles ofarligt. Man ågnider silfverpölen med en i brännvin doppad liten lapp och torkar den med en handduk. Sedan användes sämskskinn och ett pulver kalladt »Gold- u. Silberputz-pulve» från en firma i Köpenhamn, Ekman & Comp.

**Cloettas
Bröstkarameller,**
tillverkade enligt läkare-
recept, äro absolut de mest
välgörande för hosta och
heshet. — OBS! Hvarje
karamell är stämplad »Clo-
etta». — Erhållas hos alla
speciehandlande.

Troligen finnes det hos alla guldsmeder och kostar 1 kr. asken. Brännvi, net aflägsnar alla mörka fläckar och underlättar genom sin renande verkan poleringen. Med pulvret arbetas, till dess pjen är fullkomligt blank, hvilket den fort blir, och vid sista afputsningen användes rent sämskskinn.

Wallis.
N. r. 55. I Stockholm har Föreningen för bistånd åt lytta och vanföra en arbets-skola, adr. Norrtullsgatan 15, 1 tr. Föreningens ordförande är doktor A. Wide, föreståndare för gymnast, ortopediska institutet, Brunkelegstorg 13, 2 tr. Esbe.

N. r. 56. Ett säkert prof på ådagaläggande af frånvaron af arsenik är följande:

Det ämne man vill undersöka kokas i ett proför med ungefär 10 kbm svagt utspädd saltsyra, under tillsats af en knifudd järnvitriol. Efter afsvälning tillsättes ett stycke kemiskt ren zink, därpå införes till proförrets midt en boll bomull, fuktad med lyssocker och natron (i öfverskott) och i proförrets mynning fästes löst en kork, vid hvars innersta ända är fästad en dubbelviken remsa filterpapper, på ena ändan fuktad med blysalt, på andra med silfver-salt. Härefter lämnas profvet 18 timmar i mörker. Förblifva filterpapperets båda ändar hvita, är ämnet arsenikfritt; är den blyhaltiga »hvita», den silfverhaltiga mörk, finnes arsenik. Blifva däremot båda ändarna mörka, har profvet misslyckats och måste göras om.

Ett enklare, men icke så skarpt prof är följande: ämnet lägges i ett utdraget, i ena ändan tillsmält glasrör, något ofvanför lägges en väl utglöddad träkolspittra, hvarefter profvet upphetas öfver en spritlampa, så att det antager gasform. Finnes arsenik, afsätter sig då ett svart speglande öfverdrag högre upp i röret.

Glasrör m. m. kan ni köpa på närmaste apotek. Känner icke det af er omnämnda profvet, men tror icke att det är tillförlitligt.

George de Lobau.
— Säkrast blir alltid att låta tapet-profvet undersökas af kemist eller å apoteket.

Olga.
N. r. 57. Försök med »Quillain»-tvål på lappar af de skadade klädningarna. Den finnes i askar om 50 ö. e. per styck hos de flesta handlande i alla städer. Täl tyget vatten, är den tvälens utmärkt. Bruksanvisning följer hvarje sådan ask. Ett alldeles ypperligt fläckuttagsmedel, pröfvadt och värderadt af

Wallis.
— Är tyget äkta i färgen, kan fläcken borttagas genom en lösning af lika mycket ammoniak och terpenin. Tjårfläckar ingnidas med smör eller bomolja, och det feta ämnet får inverka på fläcken 24 timmar. Sedan användes såpa och vatten för tygets fullständiga rengöring.

Karla Rönne.
— Oljefärgsfläckarne borttagas med renad terpenin, eller ännu bättre med ether. Tjårfläcken kan borttagas genom att gnidas med terpenin och sedan öfverstrykas med pippera.

Olga.
N. r. 58. Låt er man dricka så mycket oskummad, tuberkelfri mjölk, som möjligt, samt äta färskt, magert kött, ägg o. d. Ett glas porter hvarje morgon skulle heller inte skada.

Syrsan.
— Ni gör klokast i att låta en läkare sätta upp en lämplig matsedel. Hvarför vänder ni er ej till exempel till Iduns läkare, som ju alltid på det mest tillmötesgående sätt är redo att bistå med råd?

Olga.
— Hampfrövälling, kokt på mjölk, två å tre tekoppar dagligen, och så tunn, att den är angenäm att dricka, har jag hört en person använda med lysande resultat. Öl och sötsaker äro äfven användbara medel, men kanske odugliga härvidlag. Läkare bör väl tillrågas, huruvida hampfrövälling är lämpligt för alla eller blott för en och annan.

Wallis.
N. r. 59. Begär prospekt från Wallin-ska skolan, adress Birger Jarls torg 7 och 9. 2) Ahlinska flickskolan, adress Malmsskinnadsgatan 52 och 3) Palm-grenska samskolan, Malmrosgatan 1. Om ni hänvänder er till fil. d. r. Ellen Fries, som är studievetor vid Ahlinska skolan (privatadress: 39 Malmsskinnadsgatan), får ni de pålitligaste upplysningar. Likaså genom Fredrika-Bremer-Förbundet, Stockholm.

Esbe.
— Om ni i bref vänder er till Fredrika Bremerförbundet, erhållas alla upplysningar i saken och prospekt från olika läroverk tillhandahållas äfven. Ni får på detta sätt de tillförlitligaste och mest korrekta underrättelser.

Olga.
N. r. 60. Man gör ett starkt afkok på grön persilja samt tvättar växtens blad med en svamp, som är doppad i extraktet, då bladlösen snart försvinna. Extraktet skall ej vara varmt.

Skogs Elsa.
— Strö alldeles tjockt med snus på bladen och låta dem ligga flere dagar. Sprita dem därefter med rent vatten. Har själf försökt medlet och funnit det utmärkt.

Stella.
— Tvättning och borstning med tobaksvatten eller ljumt såpvatten brukar vara verksamt, men får man flere gånger i veckan sedan torka bladen rena. ty ohyras kommer lätt åter, där den en gång börjat. Ni kan eljes i en

FREJA-MAGASINET
C. E. LAGERSTRÖM
Specialaffär för Damartiklar
STOCKHOLM.
FÖRSÄLJNINGSLOKALER:
18 HUMLEGÅRDSGATAN 18.
18 GÖTGATAN 18.
29 DROTNINGGATAN 29.
KONTOR och LAGER:
18 HUMLEGÅRDSGATAN 18.

större låda sätta ett kärl med torra tobaksblad, påtänd dessa och nedsätt växterna i lådan, som därefter öfvertäckes med ett skynke.

Olga.
N. r. 61. Till lapptäcken, kuddar eller mattor.

Olga.
— En vacker matta kan det nog bli af alla sammelslapparne, om en del klip-pes itu till trekanter, de öfriga i snäck-fason och en del få ha sin vanliga fyrkantiga form. De kunna languetteras med ljusst garn eller silke, och sedan syr man en liten stjärna eller några mindre stjärnor midt på. Applicera dem därefter å en t. ex. gul botten och ar-rangera dem i rutor eller stjärnor. De kunna, klippta i halfmånefason, an-bringas omkring mattan i stället för en frans. Äfven dessa böra languetteras. Har sett en dylik matta, hvilken såg mycket parant och hemtreflig ut.

Wallis.

**HÖNSSKÖTSEL I ENG-
LAND.**

BREF TILL IDUN.

Det är ju ett gammalt, ofta uppre-padt påstående, att svenskar i allmän-het visa stor svaghet för allt, som kan hänföras under rubriken »utländskt». Om denna lilla benägenhet. (vare sig verk-lig eller inbillad), bör klandras eller rekommenderas beror helt och hållet på i hvad riktning och utsträckning den går. Att Sverige, såsom ett fattigt och aflägsset land, kan ha åtskilligt att lära utaf större, rikare och mera företags-samma nationer, kan väl ej bestridas ens af den mest entusiastiske bland Stockholmare, hvilkas njutning af en utrikes resa lär kulminera i det ögon-blick, då de åter kunna huvudstadens gatstenar under sina fötter och kunna utropa: »Intet går ändå upp emot Stock-holm!»

Ja, patriotismen är en vaeker känsla, och med patriotisk indignation ha engelsmännen redan för flera år sedan vaknat upp till det faktum, att årligen sex millioner pund sterling betalas till utlandet för att fylla Englands behof af ägg och höns, storartade ansträngnin-gar hafva vidtagits och pågå alltjämt för lönsafvelns befämjande för att inom landet kunna möta det ständigt växand behofvet.

Irlands fattiga befolkning borde genom försäljning af ägg ej obetydligt för-bättra sin ställning, och på sista tiden har där inrättats s. k. »centres» eller centraldepoter för mottagande af mindre partier af färska ägg, och sålunda mot-arbeta den irländske torparens benägen-het, att först samla dem under veckor, innan de afyttras. En dansk engagera-des nyligen för att undervisa dem i sor-tering och packning af ägg, enär danskarna här anses öfverlägsna alla andra i den konsten. En skicklighet, som man kan anse vunnits genom öfning då ju Danmark årligen exporterar etthundra-åttio millioner ägg. Huru förhållandet är

ÖRGRYTE
Kemiska Tvätt- och Fär-
geri-Aktie-Bolag,
48 Kungsgatan 48.
GÖTEBORG.
Specialité: Färgning af alla
slags pälsverk, skinnmattor,
fällar m. m.

Kongl. Hofleverantör
Winborgs
Ättika
Senare
Lefverpastej

Den rikaste i världen

såväl som den fattige, har användning för Visitkort, Korta Varor m. m. och kan man köpa dem fördelaktigast hos **John Fröberg**, Finspong. Illustrerad priskurant gratis, ej franko.

kronor och flera höns såldes för summor varierande mellan 180—702 kronor per styck, de som blott betingade 50 eller 100 kronor voro för många att notera. Ägg från sådana höns ätas naturligtvis aldrig, utan säljas för kläckning och betinga då ett pris från fem till 20 kronor klussinet. Dessa summor synas måhända fabulösa för svenska förhållanden, men de äro här inga enstaka undantag, utan mycket vanliga, och sedan jag sett personligen bekanta, både erhålla och gifva liknande summor för hönor eller tuppar, har jag upphört att förvånas däröfver och i stället ägnat saken ett grundligt studium, samt kommit till den slutsats, att anläggandet och vården af en egen liten hönsgård, är något som borde rekommenderas åt de ungdomar, hvilka fattats af sekel-slutets vurm, att lämna hemmet, äfven om det ej kan ske på annat sätt, än genom att i främmandes obetalda tjänst slita ut de kläder far och mor bestå. Till en af dessa skulle jag vilja säga: »Begär i stället att få disponera en bit af trädgården eller annat lämpligt område, som kan undvaras, och försök er på detta engelska mode, i stället för det sista i hatt eller klädningsväg — såvida ni ej har råd till båda — och ni skall finna ett intresse starkt nog att hålla er kvar i hemmet. Visserligen kan ni ej därhemma, som här, följa i hertiginners och grevinnors fotspår då alla skulle gilla er väg — utan blir det för er mera pionierens bana med alla dess hinder och svårigheter af obanad mark, men just därför, dess mera ärofull. För landtbor, som lida af nervositet, rent af ordinarie jag, skaffa er höns och sköt dem själf, och ni skall snart glömma edra nerver. Men framför allt, studera först höns-skötselns abc, d. v. s. lämplighet af läge, bostad och föda, bestäm er för hvad som skall produceras, värphöns eller slakthöns, (den första en helt olika race med den senare). Anskaffa så det bästa af sitt slag, men börja alltid i liten skala (högst 10 fåglar) och låt det hela så småningom tillväxa af sig själf, i mån af er egen erfarenhet, så slipper ni betala allt för dyra lärpengar.

För dem, hos hvilka dessa framtids-riska meddelanden väckt intresse för saken, kan nämnas, att tidskriften Dagny publicerar en utförligare behandling af ämnet.

SVENSKA I ENGLAND.

TIDSFÖRDRIF TRIANGELGÅTA.

1	2	3	4	5	6	7	8
a	a	e	e	e	e	e	e
e	l	l	n	n	n	n	
n	o	o	o	o	o		
o	o	o	p	p			
p	r	r	r				
s	s	t					
t	t						
t							

Bokstäfverna i ofvanstående figur skola omflyttas, så att de väg- och lodräta rader, som motsvara hvarandra, gifva samma ord.

- 1) En man, som väckt uppeende i världen;
- 2) Förhållande;
- 3) Hvad man bör stänga för tjuvar;
- 4) Flod i England;
- 5) Stad i Hannover;
- 6) Tidrymd;
- 7) Gift;
- 8) Konsonant.

ÖJA.

BORTPLOCKNINGSGÅTA.

Från hufvudordet (mitt första) borttages en bokstaf, och ett nytt ord bildas af de återstående bokstäfverna, hvilka få omkastas efter behag. På samma sätt förfäres med de öfriga två orden.

Specialité: Glas- och Porlinsserveriser.

Profver & prisuppgifter på begäran.

G. Johanson.
Kosta Glasmagasin.

24 Regeringsgatan 24

FÖRVANDLINGSGÅTA.

Tö le gaf, en flod;
Tupp nysa, ett verb;
Tal ek sal, en vätska;
Norsk toppörn, en blomma;
Er far gata, begäfvad människa;
Lerfast bo, en stad;
Lam varde, ett namn;
Komma sin feg, ett adjektiv;
Torpare rast, trötsamt subjekt;
Vän dana, ett verb.
Begynnelsebokstäfverna bilda namnet på en konung.

C. G.

ORDSPRÅKS-ARITMOGRYF.

1	9	16	22	8	3	19	12	4	2	5	6		
2	12	14	15	16	5	18	2	10	5				
3	13	16	4	9	3	2	6						
4	20	5	16	9	2								
5	19	5	5										
6	18	17	3	20	5								
7	6	7	5	14	12	19	4						
8	22	8	20	1	12	18	20	4	10				
9	13	2	6	16	4	17	5	6	22	21	22		
10	15	2	4	4	2	22	8	17	5	8	17	3	19
11	13	16	3	5	16	3	2	4	15	16	3	5	2
12	2	3	1	18	2	5	9	16	4	22	12		
13	10	2	9	6	16	13	17	3	9				
14	12	20	13	4	16	5	11						
15	19	5	6	17	22								

Orden beteckna: 1) svenskt landstap 2) stad i Danmark, 3) stad på Balkanhalvön, 4) sjö i Europa, 5) flod i Europa, 6) sjö i Amerika, 7) vik på Sveriges västkust, 8) hufvudstad i Europa, 9) bergås i Sverige, 10) berg i Finland, 11) Europeisk bergskedja, 12) stad i Ryssland, 13) stad i Tyskland, 14) stad i Tyskland, 15) flod i Asien.

De bokstäfver, som infalla i den vertikala, mellersta radens rutor, bilda, lästa uppifrån ned, ett ordspråk.

SILVA.

Att hvar människa vill snygg sig hålla är ej mer än hvad naturligt är. Men att det kan obehag dock välla, Därpå endast ett exempel här. »Man» mitt andra ofta nog behöfver, Fast det ej mitt första just så skönt. Men när operationens väl är öfver, Hvad är mödan då att klaga lönt. — Någon dag, just efter middagsluren Gick jag in till »vederbörande». Efter någon väntan kom så turen, Att min egen ringhet hyfsning ge. Allt en stund gick bra, men så, hvad hände?

Bäst jag läser en notis om krig Ut i morgontidningen — jag kände, Att min »mästerman» mitt tredje mig. Jo, nu var jag under ögat fager, Det var kronan uppå allt ändå — Lugn min man ur en mitt fjärde tager Litet pulver hvitt och stryker på. Jag vill icke tala här om svedan, Hur det käns jag tror nog mången vet — Men min »hjälpa», det nötet, tyckte sedan Att han fullgjort all rättfärdighet.

land, 11) Europeisk bergskedja, 12) stad i Ryssland, 13) stad i Tyskland, 14) stad i Tyskland, 15) flod i Asien.

De bokstäfver, som infalla i den vertikala, mellersta radens rutor, bilda, lästa uppifrån ned, ett ordspråk.

Geografiska GÅTAN: Dominica-Trinidad: Delmenhorst, Oler, Mississippi Italien, Nagasaki, Island, Cordova, Allahabad.

KAPSELGÅTAN: Duero, Rade, Ens, Ontario, Rio, Aden, Lagan, Ars, Skannör, Dekan, Dagö, Tabor, Vasa, Asam, Kurdistan, Mellensjö, E. valla, Java, Var, Arno, Gabes, Ex, Estland, Ochri, Ardennes, Arendal, Ryd, A'gerien, Onega, Marne, Ilai.

CHARAD-PALINDROMEN: Löf-ke-ja-föl-ok-oj!
DUBBLA ORDSPRÅKSARITMOGRYFEN: Ordspråket i den lodräta raden: Brändt barn skyr elden, Ordspråket i den vågräta raden: Ärligt varar längst.

Orden i det lodräta partiet: 1) b, 2) orn, 3) skålm, 4) tunga, 5) idé, 6) stå, 7) b, 8) a, 9) r, 10) n, 11) s, 12) Åke, 13) syl, 14) harpa, 15) Minerva, 16) snöflinga, 17) Stordalen, 18) nyckelben, 19) Strängnäs.

Orden i det vågräta partiet: 1) ä, 2) grå, 3) Malin, 4) plikt, 5) öga, 6) sto, 7) v, 8) a, 9) r, 10) a, 11) r, 12) Alf, 13) bär, 14) Agnes, 15) sagor, 16) asp, 17) t.

BREFLÅDA

FLERE INSÄNDARE ha beklagat sig öfver att i såväl Stockholms- som en del landsortstidningar annonser förekommit, i hvilka lösningar till Iduns pristäfling: »Det nya seklets hemlighet» utbjudits till salu. När våra kolleger icke anse skäligt att stänga sina spalter för dylikt tvivelaktigt geschäft, kunna vi tyvärr intet göra åt saken. I Idun ha vi naturligtvis bestämt väg-åt intaga alla dylika annonser. Samma slags affärer ha för öfrigt bedrivits såväl vid våra som andra tidningars tidigare pristäflingar och inverka ju föga i sak, så mycket mindre som det ju är omöjligt att kontrollera, huru det bytes och kytes med lösningar man och man emellan landet rundt. Därvidlag ha vi endast ett lita till den personliga samvetsgrann-

Albin Lenhardtssons Stomatol.

Den bästa för tändernas, munnens o. hudens vård. Säljes å alla apotek i riket samt hos hrr Parfym- och Specerihandlare.

heten hos våra läsare, om hvilken vi dess bättre ha allt skäl att hysa de bästa tankar.

»EN, SOM ALDRIG VARIT FRAGVIS. Ja, det är ju godt och väl! Men när Ni nu engång frågar, hvarför göra det så, att det blir — mer än sju vise kunna besvara!

LILLANS MAMMA. Gamla Idun är tyvärr mera kritisk än unga »lillan», H. T. M.

»En ifrig tanke är en munter fyr Och ganska svår att hålla i styr...» sjunger Ni. Jo jo men! Vi tycka oss ännu höra den sprattla i papperskorgen.

POET. Anbudet är visserligen lockande: »ett poem hvarje vecka» till det högst moderata priset af »1 kr. pr styck!» Hur underligt det kan låta, nödgas vi dock afstå. Ty af den varan, sända profvet anger, skulle vi gratis kunna leverera Eder minst 100 i veckan. Så rikt är detta fattiga land på »poeter»!

COU. Nätt och ledigt till form, men för obetydligt till innehåll. Ni som med vakna ögon går omkring i själva världens hufvudstad, nog finner Ni något lödigare att sända Idun!

BYRA TYROLA. Eder »Kalla skönhets» fick det varmt på sistone.

GEORGE. Vi vilja verkligen inte göra den älskvärda unga fästmon otjänsten att publicera Eder »hyllningsdikta».

EBBE. Tack, men vi ha icke användning för några öfersättningar. Vi och våra medarbetare äro så originella.

LARSIBUS. Senast sända dikterna kunna vi ej bereda plats — allt, allt för öfverfullt i poesihyllan! Den föreslagna landshöfdingskans porträtt med biografii har redan varit inne i Idun.

JACQUETTE. Eder skiss röjer en viss naturlig stil, som måhända kan uppödas. Men innehållet är ännu för omogget, osjälfständigt och uppstyldt.

MINA ILONINEN. Det lilla »brefkortet» hade bättre passat någon daglig tidning.

ALICE LIND. Allt tack för vänliga åtancken, men detta lämpade sig icke. »MÅNGÄRIG PRENUMERANT, SOM ALDRIG FÖRFATTAT». Afundsvärda medmänniska, dubbelt afundsvärd! — ty Ni har nog heller aldrig suttit på en redaktionssekretärens stol. Vi äro emellertid öfvertygade, att endast en veckas kur med sådana andliga afrifningar, som all världens »författare» dagligen bestå oss i form af »artiklar», »skizzer» och »poem», fullkomligt skulle omvända Eder, och att Ni sedan aldrig mer skulle tala om »inhumaniteten i Iduns befäddar».

BARA EN VECKA — och vi hålla nu på med vårt trettonde år! Därför ha vi nu också hunnit därhän, att vi anse det »humanast» att ordentligt afstyra redan de »första försöken», när de äro allt för samhällsvådliga. Eller hvad säger Ni? VERA. »Det nya seklets hemlighet» är originalmanuskript för Idun och har aldrig förr varit tryckt.

RUNAR FINNE. Alla antagna bidrag honoreras efter förtjänst.

B. B. Om Ni så öck vore »den store P. B.» (Hjörnstjerne Björnson) själf, kunde vi nu ej bereda plats för Er Gertud; så trängt ha vi det i spalterna!

KARIN. Allt för opersonliga och all-dagliga både till stil och innehåll!

TREVETE. Omogt.

HÖRDIS. Skissen är påktig. Vi behålla den gärna, om det ej brådskar allt för mycket med införandet. Ty — som Ni själf vet — ha vi nu mycket på lager.

EMILE GEORGES. Bra! Antages! ADAM. Kommer snarast. AVE. VIFVAN. PEN, ZORAH, INGA SCH—T. A. M. M. FL. INSÄNDARE I FRAGAN OM »VÄR KVINNORÖRELSE». Som I finnen, är raden af inlägg stor, så stor, att vi naturligtvis endast vå småningom och, i den mån de ej allt för mycket upprepa hvarandra, delvis kunna bereda dem plats.

Ren honung

1. 85 kg. Saffran, Anis, Fenkål, Kummin, Kardem., Kanel, Mandel, Vanilj, Cedro., Bittermandel, Pomerans- och Vaniljolja m. fl. essencer, Jästpulver, äkta Kanel, Senap, Succate, Pomerans- och Rosen-vatten, allt bästa varor och billigaste priser hos

WILH. BECKER,
Kungl. Hofleverantör,
5 Malmtorgsgatan 5.
STOCKHOLM. (4)

Köp 4711 Eau de Cologne
(blå och gul etikett)
DEN ÄR DEN ÄKTA, STARKASTE, VARAKTIGASTE, MEST UPPRISANDE OCH STÄRKANDE.
Begär alltid märket 4711 och refusera imitationer.
Försäljes uti alla välsorterade parfumerier. — Generalagent i Sverige för Parfumerie 4711, Köln EMIL BOSTRÖM, Norrlands-gatan 29, Sthlm.

Husmödrar!
Spara
är lösen för hvarje husmoder med en begränsad hushållspenning!
Huru göra en verkligt stor besparing? Jo, använden i Edra hushåll Fellerins Margarin, Göteborg, som är bäst, drygast och billigast!

Hôtel Pension Continentale
44 Vasagatan 44,
hörnet af Kungsgatan,
Stockholm.
Comfortabla rum till moderata priser.
Telegrafadress: BAYOUD, Stockholm.

ÖRNS A telier för Damtoiletter
Stockholm, 19 Tunnelgatan
rekommenderas i den änkade. Välkänt elegant snitt till moderata priser. Särskild afdelning för beställningar från landsorten, som utföras omsorgsfullt utan profning, ett välstättande lif insändes jämte längdmått på kjolens bak-, sid- och framvåd, och då för ändamålet särskildt konstruerade mekaniska byster inköpts, kan hvarje figur påräkna ett välstättande arbete. Finaste rekommendationer öfver hela landet. Förfrågningar besvaras omgående. Telegrafadress ÖRNS, Stockholm. A)S. T. 58410)

Blommor fr. Rivieran
erhållas i en liten trä-ask fullst. frankerad mot insändande af kr. 1:20 i svenska frimärken till Ankefru Lindholm, Corso Mentana 29, Genua.

TILL hushållskola, pensionat för sommargäster eller familjebostad uthyres på längre eller kortare tid

Strands villa vid Bråviken, omfattande 2 kök, 2 köllare, 17 rum, hvaraf 12 med direkta utgångar till rymliga korridor. Stall, vagnshus, växthus, badhus, lusthus, ångbåtsbrygga, telefon och c:a 4 tunnland trädgård åtfölja.
Åfstånd en half mil till Norrköping eller Åby järnvägsstation. Arlig hyra kronor 1,200. Vidare meddelar Herstabergs gård på Norrköping.

Prima torr Björk-, Al- o. Barrved samt Anthracit, Kol o. Kokes
hos
J. O. OLAUSSON,
ROSLAGSGATAN,
midt för Tegnegatan.
Allm. Tel. 62 79.

Ett godt och billigt bordssmör är
Mustads Taffel-Grädd.
Tillhandahålles äfven på 5-kilos lådor.

Nervsjuka och dyspeptiska!
Dietisk, fysikalisk och medicinsk behandling. Två å tre damer, som lida af nervositet eller dyspeptiska besvär, kunna erhålla inackordering i läkarefamilj i naturskön, stilla trakt. Närmare meddelar Fru Gerda Strömstedt, Örkened. (250)

Mot 1 kr. 35 öre post. erh. (från E. Andersson, Björstad, Kudby) »Moster Emmas Väfbok», 13 lätta mönster med illustr. till hemväfda tras- och nöthårsmattor. Återförsäljare hög rabatt.

Florence Wafers

Vägg-Ur för kr. 5: 70.
Eleganta Vägg-ur med vackert snidade hus, elfenbenssiffror och visare, viktlo och kedja. Garanterade ytterst välgående ur. Pris 5 kr. 70 öre st. Observera det oerhördt billiga priset och skynda att rekvirera. Exp. fraktfritt mot efterkraf. Adress Martin Johansson, Edane. (S. T. A. 69691)

Symaskiner för kr. 6: 50.
Ett parti Barn-Symaskiner realiserar nu för endast 6 kr. 50 öre st. För maskinernas duglighet garanteras. OBS. I Syr såväl tunnt som tjockt tyg och äfven mjukt läder. Många intyg från belätna köpare finnas. Maskinerna sändas fraktfritt mot efterkraf. Adress Martin Johansson, Edane. (S. T. A. 69690)

Züricher-Sidentyger

till fabrikspriser franko och tullfritt
från 50 öre pr meter till kr. 20.

Rekvirera provver af våra nyheter i svarta, hvita & kulörta sidentyger. Gediget urval till bal-, sällskaps- och promenadtoiletter. Sändas direkt till privatpersoner meter- & styckevis.

E. Spinner & C:ie,

Zürich, Schweiz
förr J. Zürrers Sidenfabrik, äldsta Siden-etablissemnetet i Zürich grundlagt 1825

Louis Roederer

Carte Blanche,
Grand Vin Sec.
Extra Dry.

Reims.

J. & F. Martell

*
**

VO
VSO
VSOP
VVSOP

Cognac.

Kan till silfverbröllop skänkas presenter, som ej äro af silfver. Om snart svar beder CARRY, Iduns exp.

Fräkenpomada

är det enda absolut säkra medel att snabbt och utan obehag bortaga fräknar, lefverfläckar och solbränna samt göra den fulaste hy vit och vacker.

Ofelbar verkan garanteras. Fräkenpomadan innehåller inga för hyn skadliga beståndsdelar. Många intyg och tacksamhetsbref från hela Skandinavien. Pris 3 kr. pr burk. Expedieras emot postförskott eller efterkraf.

Tekniska General-Depöten,
Stockholm,
17 Grefgatan 17.

Pensionat att öfvertaga.

Ett väl upparbetadt pensionat i Södertelje, centralt och naturskönt beläget och försedt med stor glasveranda och trädgård, samt under sommarmånaderna synnerligen vinstgivande är, till följd af ägarinnans ändrade lefnadsförhållanden, att öfvertaga den 1 oktober innevarande år. För vidare upplysningar erhållande torde hugade spekulanter hänvända sig till Pensionat Wising, Södertelje. (G. 11277)

Björstedtska
Skrif-, Språk- & Handels-Institutet,
STOCKHOLM, Smålandsgatan 31 B.
Obs. I Elever, manl. och kvinnl., mottagas dagligen.
Obs. I Prospekt på begäran.

Drick ej så mycket

oblandadt kaffe, som alldeles förstör Eder, utan blanda det med Stockholms Kaffe-Aktiebolags berömda Intubi kaffe, som gör kaffet godt, helsosamt, välsmakande, ytterst drygt och billigt samt förhindrar kaffeförgiftning.

Paketer à 25 och 10 öre i alla Speceri- och diverseaffärer. OBS. att firmans namn, Stockholms Kaffe-Aktiebolag, är tryckt å alla paket, ty endast dessa äro verkligt äkta.

GROSSE & BLACKWELL, LTD

LONDON.
Etablerad 1706. Hofleverantörer till H.M. Drottningen af England.
PICKLES, SÄSER, MARMELADER.
erhållas hos alla större specerihandlare inom riket.

AGRA MARGARINFABRIK,

STOCKHOLM,
levererar alltid kärnfärskt

Grädd-Margarin.

Bröderna Pahlmans
Skrif-, Språk- och Handelsinstitut.

Stockholm, Stora Vattugatan 2, 1 och 2 tr. upp.
Fullständigt Handelsläroverk. — Tidsenlig Årskurser. — Terminkurser. — 3 månaders regime. — Effektiva lärometoder. — Kurser i särskilda ämnen.
Rikstel. 56 06. Allm. tel. 84, växelstation med anknytning till de skolans afdelningar, som samarbeta på fullt affärsmässigt sätt, där eleverna praktiskt tillämpa, hvad de teoretiskt lärt sig, nämligen Kontorsklass A och B, Bankafdelningen, Speditionsafdelningen, Tullafdelningen, Agenturafdelningen, Korrespondentafdelningen och Juridiska Byrån.
Undervisningen bestrides af 17 lärare. — Nya elever mottagas dagligen. — Prospekt gratis på begäran. — Skrifinstitutet fortgår oförändradt. — Söndagslektioner.

JOH. LUNDSTRÖM & C:o.

Stenkol, Cokes,
1:a maskinkrossad **Anthracit,**
bästa bränsle för illuminationskaminer och värmeneessärer.
Carré-Briketter
för kokspisar, kakelugnar, strykugnar m. m.

Allm. tel. 22 88. Kontor: 22 Skeppsbron 22. Rikstelefon 427.
Allm. tel. 60 19. Försäljning: 5 Strandvägen 5. Rikstelefon 22 20.
Allm. tel. 61 98. Filial: 1 Farmmätaregatan 1. Rikstelefon 20 13.

Allm. 8 68. Riks- 1 79.
47 36.
Olaus Olssons Kolimport-A.-B.
Stockholm.
1:ma **ANTHRACIT.**
Hushållskol. Cokes. Marie-Briketter

N Vinstbelopp
Kontant
540,000
Kronor
M Högsta vinsten
50,000
Kronor
L Pris för lottsedel 10 kr.
Kontor: Fredsgatan 32.
J Lotteri.
(G. 95450)

CRÈME SIMON
pour les soins de la PEAU
SAVON + POUVRE SIMON
à la PARFUMS
Crème Simon + Violette - Éléotrope
J. SIMON, 13, rue Grange batelière, PARIS

Sv. Panoptikon

Stockholm.
Största sevärhet.
Bankaktiebolaget
Stockholm—Öfre Norrland,
Drottninggatan 6.
Hushållräkning 5 %.
Kassafack till 15, 20, 25 kronor.

Aktiebolaget
Sundsvalls Handelsbank,
Gustaf Adolfs torg 14,
godtgör å Sparkasseräkning 5 proc.
(G. 94245)

Depositionsräkning
Räntegodtgörelse 5 1/2 proc.
Aktiebolaget

Stockholms Diskontobank
Hufvudkontor: REGERINGSG. 1
Afdelningskontor: HÖTORGET 8.

Sparkassa 5 1/2 proc.
Aktiebolaget
Stockholms Privat-Assistans.
Bank- & Hufvudkontor
16 Regeringsgatan 16.

Inteckningsbolaget.
— Stockholms Intecknings-Garanti-Aktiebolag —
Hufvudkontor: Malmorgsgatan nr 1,
öppet 10-3.
Afdelningskontor: Biblioteksgatan nr 13,
öppet kl. 1/2-3.
Depositionsränta 5 proc.
Upp- och Afskriftningsränta 3 %
Sparkasseräkning (vid Afd.-kont.) 5 %
På kapitalräkning å 6 mån. uppsägning
godtgöres Bankens högsta depositionsränta
och tillämpas vid inträffande ränteförändring
den nya räntesatsen omedelbart utan föregående uppsägning. (S. T. A. 68017)

Bröstkaramellen
Hosta icke
rekommanderas.
Ende tillverkare C. A. JANSSON,
Ragvaldstrappor. A. Tel. 3718.
Försäljningsbodar:
Högbergsgatan 27, Malmorgsgatan 6.
A. T. 1520. A. T. 11241.

Fru Sofia Larsson, Jönköping.
»ÖRTMIXTUR» för magsjukdom.
Har fönt exempelvis framgång. Flera tusen människor välsignas den. Rekommenderas af läkare och barnmorskor. 6 fl. på en sats kosta 4: 40 pr sats. Sändes på järnväg mot efterkraf, på båtar endast då den är förut betald. Uppgif den sort, som önskas. Endast hel sats sändes.
Nr. 1. Hellsöande för kronisk förstoppning, magkatarr m. m.
Nr. 2. Hallsöande för magsyra, kolik, gallsten m. m.
Nr. 3. Bindande för tarmkatarr, diarré m. m. — Jönköping i januari 1899.
Återförsäljare för Sthlm Ernst Folke, Karlaplan 1. Allm. 57 30. Riks 30 16.
Sofia Larsson, Östra Storgatan 63.
Jönköping. Rikstelefon.
INTYG:
Fru Sofia Larsson, Jönköping.
Då jag nu blifvit ombedd att åter rekvirera af Eder Örtmixtur, känner jag mig pliktig att uttrycka mitt erkännande beträffande den jag köpte 1897.
Åt en treårig flicka, som allt sedan födelsen lidit af kronisk förstoppning köptes en sats af Eder Hellsöande mixtur. Under loppet af sex veckor intogs fem flaskor med tre teskedar dagligen. Hvad läkare rådgif jag kunnat, det verkade genom Guds välsignelse Eder Örtmixtur. Flickan blef fullständigt botad. Det var ingen tillfällig förbättring. Den äger bestånd ännu efter 3 år. Näsby pr Ottenby den 3 febr. 1900.
A. E. BORGVALL,
Kommisiter.

KNEIPP BADEN BORG,
NORRÖPÖING.
Vinterkurerna (10 okt.-15 maj) mycket verksamma